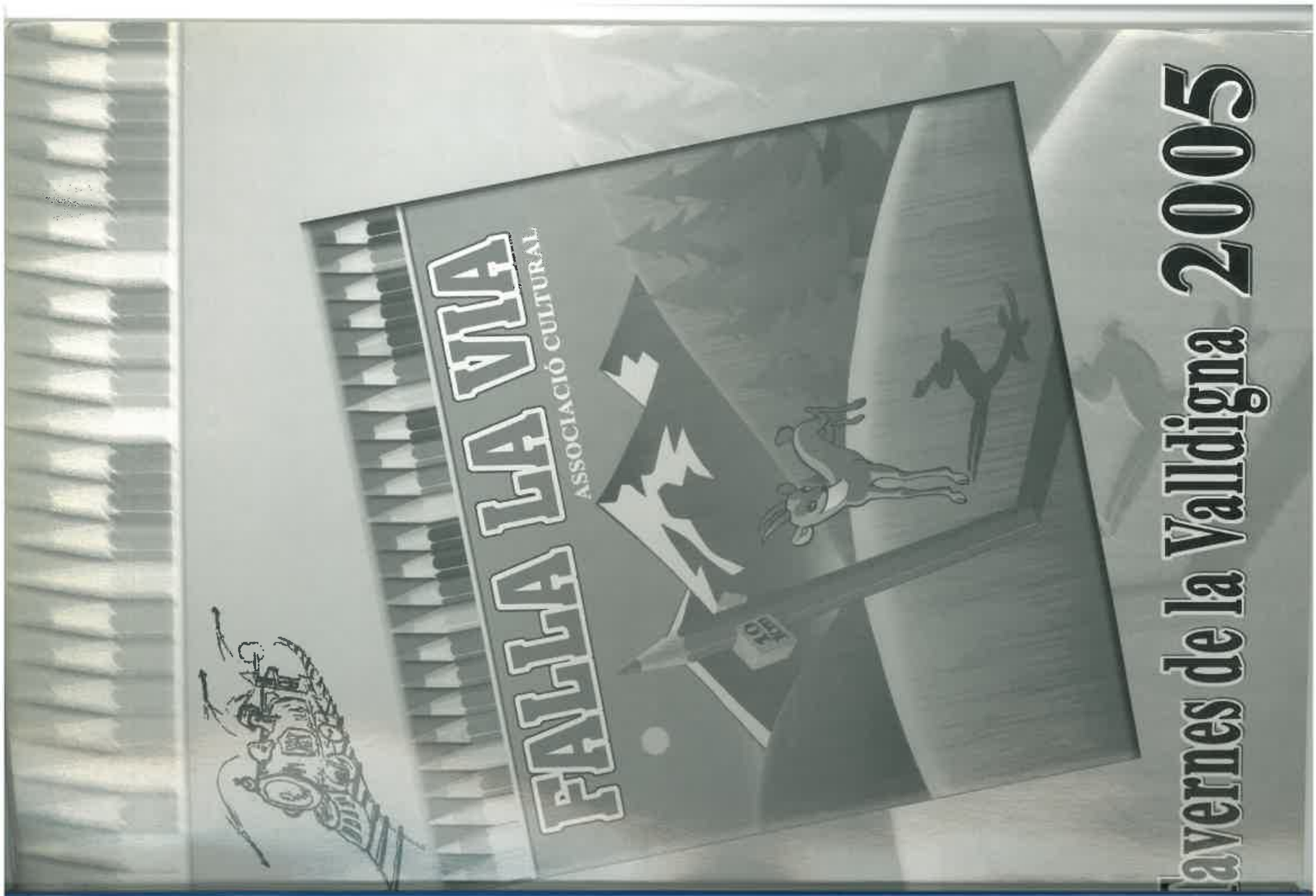

PRIMER GRUPO
EURO
INMOBILIARIAS

VENTA Y ALQUILER

Oficina Tavernes: C/ Major, 25 · Tel. 96 283 65 15 - Fax 96 283 77 50
Oficina Playa: Av. de la Marina, 55 · Tel. 96 288 40 41 - Fax 96 288 40 44
46760 TAVERNES DE LA VALLDIGNA
www.inmoeuro.com · *e-mail* inmoeuro@inmoeuro.com

PRÓXIMA CONSTRUCCIÓN *en Simat*

PISOS
desde
90.152 €

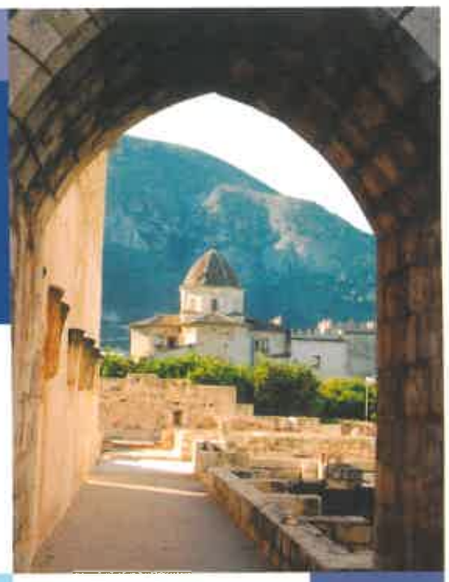

Excelentes calidades, gran oportunidad, a solo 15 minutos de la playa de Tavernes

UNIFAMILIARES
desde
150.253 €

Próxima Promoción **Complejo Urbanístico**
PARQUEMAR X

Maravillosas vistas al mar en una zona consolidada de la playa de Tavernes de la Valldigna. Extraordinarios áticos con pista de pádel, squash, piscina, solárium y el único minigolf de toda la playa. Todo ello con acabados de primera calidad. Promueve URBA MARINA, S.L.

Vda. de Ismael Plancha, S. L.

Vos Desitja Bones Festes Falleres

AVDA. LA VALLDIGNA, 7
46760 TAVERNES DE LA VALLDIGNA (VALENCIA)

TÍTOL DEL LLIBRET:

EL COLOR

"ELS TERMES DE COLOR DE QUALSEVOL LLENGUA
HAN DE DIVIDIR L'ESPECTRE SOLAR
EN SEGMENTS CONTINUS."

NOAM CHONSKY

Sumari

Salutació del president de la Comissió
Fallers d'Honor
Comissió de la Falla
Fallers
Fallera Major
Cort d'Honor de la Fallera Major
Esbós de la falla
Explicació de la falla
Aportacions literàries:
- El color
- Blanc
- Verd
- Blau
- Rosa
- Marró
- Groc
- Roig
- Gris
- Taronja
- Morat
- Pinzell
- Negre

Salutació del president de la Comissió Infantil
Comissió infantil
Fallerets
Fallera Major Infantil
Cort d'Honor de la Fallera Major Infantil
Esbós del monument infantil
Explicació del monument infantil
Programa d'actes
Agraïments
Llistat d'empreses col·laboradores

Aquest Llibret s'ha pressentat a la convocatòria dels premis de la GENERALITAT VALENCIANA per la promoció de l'ús del valencià.

El llibret

Este any vull començar jo la història. En primer lloc em presentaré, perquè de segur que hi ha algú de vosaltres que, a hores d'ara, encara no em coneix.

El meu nom és *Llibret*, de cognom sóc *Faller*, malgrat que tots em criden pel meu malnom: *Llibret de la Falla la Via*. I no em desagrada, eh?

Enguany he pensat proposar-vos un viatge diferent. Però heu de seguir estos passos al peu de la lletra i arribareu tots sols on jo vull.

1.- Busca un lloc tranquil i seu.

2.- Posa't còmode i relaxa't.

3.- Tanca els ulls i obri la ment.

4.- Deixa't portar...

Pensa en un dia de primavera. Què és el que veus? **Colors**. Ara imagina un dia d'estiu. Més **colors**. I a l'hivern o a la tardor? **Colors**. Sempre **colors**. Clars, obscurs, alegres, tristos, brillants, mates, vius, esmortits, elegants, vulgars, apassionats... De segur que amb un significat personal per a cadascú que els veu.

Tantes coses podria dir dels **colors**, que jo, sense ningú més, ompliria les meues pàgines. Però no és eixa la intenció.

Jo tinc el millor que hi ha al món: molts amics, que a través de mi, es deixen conéixer un poc. A no ningú d'ells li se posa ni una sola condició, perquè ací tots són bons. Uns són jóvens i altres més majors, perquè tampoc ens importa l'edat. Els meus companys són estudiants, són jubilats, són administratius, són mecànics, infermers, mestresses de casa... ni un sol professional de les lletres. Però amb quina devoció escriuen!

Tinc tants amics com colors hi ha al món i cadascun d'un temple. Estic orgullós d'ells, perquè no és fàcil la tasca que fan.

Així és que vaig a deixar que vosaltres els conegau. Sols caldrà que aneu passant els meus fulls a poc a poc i voreu l'Arc de Sant Martí pels seus ulls i pels vostres.

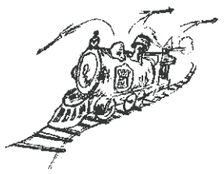

Salutació del President de la Comissió de la Falla

Estimats fallers, falleres i simpatitzants de la Falla la Via, ja ha passat un any des que vos saludara a tots vosaltres presentant-me com a president de la nostra Falla i, donat tot este temps d'experiència, no puc més que agrair l'esforç, el sacrifici, la col·laboració i, sobretot, la il·lusió dels membres de la nostra comissió i també la de tots els que han participat en la confecció d'este llibret que, al cap i a la fi, serà allò que donarà fe amb el pas de la història d'allò que farà la nostra falla durant l'any 2005.

També voldria dirigir-me a les Falleres Majors que ens representaran enguany, Xelina i Maria, i al President de la Comissió Infantil de la nostra falla, Pedro. A ells tres els he de dir que aprofiten el temps tant com puguen, que este any és, sense dubte, el seu.

Per últim, recordar-vos a tots els fallers que el casal de la Falla la Via és la vostra casa. Espere vore-vos a tots durant la setmana fallera participant dels actes que s'han preparat, perquè la vostra aportació és imprescindible per al bon funcionament de la festa.

Rebeu una forta abraçada del vostre President

Vicent Sifres i Gregori

Fallers d'Honor

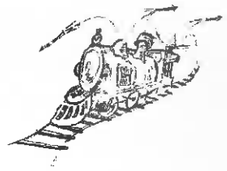

Francisco Alberola Clar

Miguel Andrada Vercher

Jesús Bellver Blasco

Francisco Bixquert Magraner

Bautista Company Agustí

Ezequiel Fornás Castellote

Onésimo Gil Pérez

Adolfo Girbes Faba

Joaquín Gómez Sancho

Xelo Juan Pérez

Francisco Martínez Corts

Joaquín Pons Grau

Pascual Ramos Puig

Vicente Ripoll Solanes

Román Ruiz Plaza

José Vila Asunción

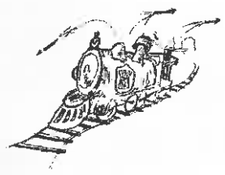

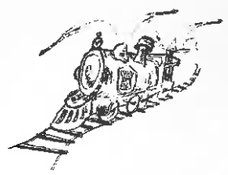

Comissió any 2005

PRESIDENT HONORÍFIC:	D. José Jara i Piqueras
PRESIDENT:	Vicent Sifres i Gregori
VICE-PRESIDENTS:	Joan Batiste Grau i Magraner
	Paco Grau i Brines
	Vicent Vercher i Porta
	Roberto Pons i Grau
MEMBRES JUNTA LOCAL:	Manolo Pérez i Rodríguez
	Eva Llinares i Aguayo
SECRETÀRIES:	Aurora Ábalos i Enguix
	Marta Peris i Paula
TRESORERA:	Raquel Company i Grau
DELEGAT QUOTES:	Paco Palomares i Sales
DELEGAT LOTERIA:	Paco Peris i Colom
DELEGAT PROTOCOL:	Àngel Bellver i Estruch
DELEGADA CENS:	Dolores Escrihuela i Tobaruela
DELEGATS PRESENTACIÓ:	Manolo Marín i Cano
	Ximo Fons i Selfa
	José Talens i Mollá
	Ximo Pons i Grau
MANTENIDOR:	Juan José Espí i Gascón
DELEGADES D'INFANTILS:	Gemma Blasco i Borrás
	Dulce Tarrasó i Giner
	Jessica Talens i Magraner
	Carmina Gascón i Palomares
DELEGAT ESPORTS:	Eduardo Pérez i Arlandis
DELEGAT CASAL:	Vicente Llinares i Escrihuela
DELEGADA LLIBRET:	Montse Vila i Vercher
RELACIONS PÚBLIQUES:	Antonio Sanchis i Gimeno
	Pepa Enguix i Arlandis
DELEGAT IL·LUMINACIÓ I SO:	Daniel Cardona i Kavanagh
DELEGADES PLAY-BACK:	Verónica Peris i Paula
	Míriam Fons i Palomares
	Laura Bellver i Bosch
	Margarita Gascón i Palomares
	Fabiola Gascón i Palomares
	Feli Mafé i Durá
DELEGADA TEATRE:	Amparo Escrihuela i Tobaruela
DELEGAT GASTRONOMIA:	Manolo Pérez i Navarro
DELEGADA BAR:	Lupe Aguayo i Hoyos
DELEGATS PAVELLÓ:	Tomás Castelló i Grau
	Miguel Benavent i Català
	Juan Vt. San Francisco i Ciscar
	José Peris i Colom
	Jaime Gilabert i Cadigral
	Daniel Santos Juanes i Ibáñez
COETER:	Enrique Cháfer i Ferrando
DELEGATS FESTES:	Antonio Grau i Borrás
	Ximo Meló i Palomares
DELEGATS MATINAL MOTORISTA:	Ximo Grau i Sanchis
	Ximo Verdú i Sala
	Fernando Peris i Vercher
	Fernando Vila i Bataller

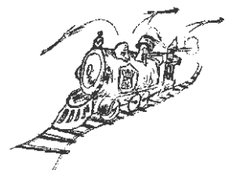

Fallers

ABALOS ENGUIX ALVARO
ABALOS ENGUIX ANTONIO
ALBEROLA CLAR, FRANCISCO
ALBEROLA VIDAL, JORDI
ALMIÑANA PALOMARES, JOSE
ALTUR VIÑERTA, FRANCISCO
ALTUR VIÑERTA, JUAN ALFREDO
ANDRADA GALIANA, MIGUEL
ANDRADA VERCHER, MIGUEL
ANDRES CALAFAT, JOSE
BARBER DURA, RUBEN ALEJANDO
BASSET SERRANO, JESUS
BELLVER ESTRUCH, ANGEL
BENAVENT CATALA, JUAN MIGUEL
BIXQUERT CLIMENT, FRANCISCO
BLASCO BORRAS, ALEJANDRO
BONO BOSCH, ANTONIO
BONONAD ROCA, DAVID
BOSCA GANDIA, FRANCISCO
BOSCA MUÑOZ, FRANCESC RUBEN
BURGUERA MANSANET, JUAN VICENTE
CARBO CREMADES, FRANCISCO JAVIER
CARDONA KAVANAGH, DANIEL
CASTELLO GRAU, TOMAS
CHAFER BIXQUERT, ENRIQUE
CHAFER FERRANDO, ENRIQUE
CHOVER CADAMAS, JOSE MANUEL
CHOVER ESCRIHUELA, SALVADOR
CORONAS MAGRANER, JOSE MARIA
CORTS SANCHEZ, AITOR
CREMADES SOLANES, JUA FCO.
DIAGO SALA, JOSE IGNACIO
ENGUIX PALOMARES, JOSE MANUEL
ESCRIHUELA LLINARES, JAVIER
ESPI GASCON, JUAN JOSE
ESPI GASCON, SALVADOR SANTIAGO
ESTRUCH BRINES, PACO
ESTRUCH TALENS, DANIEL
EXPOSITO PALOMARES, NESTOR
FERNANDEZ CARVAJAL, ANTONIO
FERNANDEZ SANCHEZ, ERIC
FERRANDO ALTUR, IGNACI
FONS BRINES, VICENTE
FONS MELO, FRANCISCO JAVIER
FONS PALOMARES, JOAQUIN
FONS SELFA, JOAQUIN
FRANCO ESTRUCH, ANTONIO.
FRANCO VERCHER, ANTONIO
FREIRE NEPOMUCENO, RICARDO
GASCON BONONAD, LUIS
GILABERT CABIGRAL, JAUME
GOMEZ BERTOMEU, JUAN
GOMEZ SANSALONI, IVAN
GOMEZ SANSALONI, QUINO
GONZALEZ PALOMARES, RUBEN
GONZALEZ SANSALONI, JUANE
GRAU ALARIO, DANIEL
GRAU ALARIO, JOAQUIN
GRAU BONONAD, VICENTE
GRAU BORRAS, ANTONIO
GRAU BRINES, FRANCISCO JAVIER
GRAU BRINES, JORDI
GRAU BRINES, VICENTE
GRAU CHOVER, CARLOS
GRAU MAGRANER, ENRIQUE
GRAU MAGRANER, JUAN BAUTISTA
GRAU SANCHIS, JOAQUIN
GRAU SERVA, ANTONIO
HERNANDEZ VERCHER, VICENTE
JARA PIQUERAS, JOSE
JUAN PETIT, ANTONIO
JUAN PETIT, CARLOS
LANDETE BERMELL, VICENTE
LAZARO BATALLER, JOSE

Fallers

MANCLUS GIMENO, SALVADOR
MARES ESPARZA, RUBEN
MARIN CANO, MANOLO
MARIN MARTINEZ, MANUEL
MATEU JUAN, JAUME
MAYANS PALOMARES, JOAQUIN
MELO PALOMARES, XIMO
MERENCIANO IBAÑEZ, JOSE LUIS
MOMPÓ ESPARZA, JAVIER
MONTOYA GRAU, LUIS
MONTOYA JUAN, DAVID
MONTOYA JUAN, LUIS
MUÑOZ MATEU, LUIS
PALOMARES ADSUARA, MARIO
PALOMARES ASCO, JOSE ANTONIO
PALOMARES GARCIA, JOSE ANTONIO
PALOMARES SALES, FRANCISCO
PEIRO ENGUIX, ALAN
PELLICER SOLER, JOSHUA
PEREZ ARLANDIS, EDUARDO
PEREZ MIFSUD, EUGENIO
PEREZ MIFSUD, VICENTE
PEREZ NAVARRO, MANUEL
PEREZ RODRIGUEZ, MANOLO
PERIS COLOM, FRANCISCO
PERIS COLOM, JOSE
PERIS RIPOLL, FRANCISCO JOSE
PERIS SIMO, FERNANDO
PERIS VERCHER, FERNANDO
PERIS VERCHER, JOSE
PIERA MONZO, ALVARO
PLANCHA OLIVERT, ISMAEL
PUNCHA SALES, SALVADOR
PONS GRAU, JOAQUIN
PONS GRAU, ROBERTO
PONS HERNANDEZ, JOAQUIN
PUIG PEREZ, JULIO
ROMERO CALATAYUD, JESUS
RUIZ GARCIA SAMUEL
SALA CARBO, EROS
SALA CARBO, SALVADOR
SALA SALA, SALVADOR
SALES BOSCH, JOAN ANTONI
SALES VILLALBA, MIGUEL
SALOM GINER, SALVADOR
SALOM SIFRES, SALVADOR
SANCHEZ PASCHES, ISMAEL
SANCHIS BRINES. SERGIO
SANCHIS GIMENO, ANTONI
SANCHO SOLER, JOAN PERE
SANFRANCISCO CISCAR, JUAN VICENTE
SANSALONI FELIS, RAFAEL
SANTOS-JUANES IBADEZ, DANIEL
SERRANO MARTINEZ, ANTONIO
SIFRES BORRAS, VICENTE
SIFRES GREGORI, VICENTE
TALENS FELIS, JOAN
TALENS GASCON, CARLOS
TALENS MOLLA, JOSEP
TARRASO GINER, JOAN MIQUEL
TORMO GARCIA, ISAAC
TORMOS CHOVER, JOAN AGUSTI
TORRES FRANCO, JOAN FRAN
TORRES LUNARES, JOSE ENRIQUE
TORRES PALOMARES, XIMO
VERCHER ESCRIHUELA, VICENTE
VERCHER LUNARES, ANDREU
VERCHER MANCLUS, VALENTIN
VERCHER PORTA, VICENTE
VERDU SALA, XIMO
VIDAL PONS, CAMILO
VIDAL PONS, JOAN
VILA BATALLER, FERNANDO

Fallera Major Falla La Via Any 2005

Chelina Grau i Artigues

Si el bes esdevé cim,
pàmpols són els sentits, el cor raïm.

(Pàmpols pel frenesí,
crema el cor, per les venes, com un vi).

Les tórtores no saben
quantes dotzenes en el goig ens caben.

(Les tórtores dormides
i aquells ramats d'anyells i margarides...)

Llunyanies que sé,
que mou i anima, tebi, el teu alé.

(¡Oh, i aquests blaus que ens vénen
i els cinc sentits que en l'aire t'anomenen!)

Entre l'herba, les lires.
I ací les fulles, perquè tu les mires.

(I doncs, quan no les mires,
insisteixen, a exemple de les lires).

Vicent Andrés Estellés
(1924 - 1993)

Cort d'Honor de la Fallera Major

ABALOS ENGUIX, AURORA
ADSUARA GIMENQ, MARIA DOLORES
AGUAYO HOYOS, LUPE
ALARIO VIDAL CARMEN
ALBEROLA GRAU, SILVIA
ALBEROLA VIDAL, MARISA
ALMIÑANA PALOMARES, ALMA
ANDRADA GALIANA, MARIA VICENTA
ARMIDANA ESCRIHUELA, IRIS
ARROYO PELLICER, MAMEN
ARTIGUES CLIMENT, CHELO
ARTIGUES GIL, INMA
ARTOLA ROSES, MARIA JOSE
ASENSIO CAMBRONERO, M. ISABEL
BARASOAIN VILA, EVA
BASSET VERCHER, CELIA
BELLVER BOSCH, ANGELA
BELLVER BOSCH, LAURA
BENAVENT BONONAD, CRISTINA
BIXQUERT CLIMENT, AMPARO
BLASCO BORRAS, GEMMA
BLASCO ESCRIHUELA, TANIA
BLASCO GARCIA, YASMINA
BONO BOSCH, MARIA JOSE
BONONAD ESCRIHUELA, LORENA
BRINES ARLANDIS, CARMEN
BRINES CASTELLO, ANA
BRINES GRAU, TERESA
BRINES PERIS, MARTA
BROTONS VIDAL, SARA
CAMARENA VERDU, MARIA
CARBO CLIMENT, ESTEFANIA
CARDONA DELFA, VANESA
CARDONA DELFA, LAURA
CARDONA KAVANAGH, ANA
CAZORLA GRANADOS, LOURDES
CHAFER BIXQUERT, ANGELES
CHAFER BIXQUERT, TERESA PILAR
CHOFRE MELO, BELI
COMPANY GRAU, RAQUEL
COMPANY GARCIA, IDOIA
CORELLA GASCON, MARIA
CORREIA NICOLAS, NATALIA
CREMADES TALENS, TERESA PILAR
DE LA ROCHA HORCAJUELO, CELSA
ENGUIX PALOMARES, LAURA
ESCRIHUELA PALOMARES, ROSABEL
ESCRIHUELA TOBARUELA, AMPARO

Cort d'Honor de la Fallera Major

ESCRIHUELA TOBARUELA, DOLORES
ESCRIVA JAREOO, ANGELA
ESCRIVA JAREBO, MARIA PILAR
ESCRIVA JAREBO, MARIA TERESA
ESCRIVA JAREBO, ROSA
ESTRUCH CUCARELLA, JULIA
ESTRUCH MARTINEZ, PEPA
FERNANDEZ SOLERA, CHELO
FERRANDO ALMIBANA, RAQUEL
FERRANDO BONONAD, AMPARO
FERRANDO ENGUIX, CAROLINA
FERRER LORENZO, CARMEN
FERRER PELLICER, SUSI
FONS MELO, MARIA TERESA
FONS PALOMARES, MIRIAM
FORNAS LLUESMA, MARIA
GARCIA ALMIÑANA, LOLA
GACIA OTERO, DOLORES
GASCON EGEA, NATALIA
GASCON ESPI, MONICA
GASCON PALOMARES, CARMINA
GASCON PALOMARES, FABIOLA
GASCON PALOMARES, MARGARITA
GIL ESTRUCH, MARIA JOSE
GILABERT BELENGUER, LAURA
GIMENO SERRA, ESTHER
GINER ESCRIHUELA, MONICA
GOMEZ VERCHER, ANA M.
GOMEZ BOSCH, DULCE
GONZALEZ ESTRUCH, MARIOLA
GRAU ARTIGUES, MARIA
GRAU BORRAS, LIDIA
GRAU ESCRIVA, LAURA
GRAU MAGRANER, SANDRA
GRAU MELO, MARIA JOSE
GRAU MELO, NURIA
GRAU NOGUERA, FANY
GRAU NOGUERA, MARGARITA
GRAU VERCHER, ENCARNA
GRAU VILA, Mª SALUD
GUERRERO TORMO, LORENA
HERNANDEZ CORTES, IDOIA
HERNANDEZ ESTRUCH, CRISTINA
IBAÑEZ MARTIN, LAURA
JAREÑO ESTRUCH, ANA Mª
JUAN PETIT, AMPARO
LLINARES AGUAYO, EVA
MAFE DURA, FELI

Cort d'Honor de la Fallera Major

MAFE SALES, ENCARNA
MAGRANER ESCRIHUELA, PEPA
MARIN MARTINEZ, INMACULADA
MARTINEZ FAHERTY, FIONA
MARTINEZ REQUENA INMACULADA
MARTINEZ SALA, MARIA FLORA
MARTINEZ TUR. JAQUELINE
MARTORELL TOLEDO, MARI PAZ
MELIS ESCRIVA, ANGELA
MELO PELEGRI, CAROLINA
MERINO PALOMARES, VERONICA
MONTOYA JUAN, ISABEL
MONTOYA JUAN, Mª AMPARO
MORALES MAFE, MARIVI
MORENO GRAU, JULIA
MUÑOZ OLIVER, ALEXANDRA
MUÑOZ LLORENS, SILVIA
MUÑOZ OLIVER, MARINA DESIRE
NACHER BLASCO, LAURA
NAVARRO CORTES, INMACULADA
NAVARRO CORTES, PAULA
NOGUEIRA SANCHIS, PATRICIA
OLIVER JUAN, MARILIN
OLIVERT CASANOVA, Mª AMPARO
PALOMARES GARCIA, SARA
PALOMARES MELO, SILVIANA JOSEFA
PALOMARES RIPOLL, FANI
PALOMARES SAEZ, MARIBEL
PALOMARES SANCHIS, BEATRIZ
PALOMARES SANCHIS, Mª ELISA
PALOMARES VILLALBA, Mª JOSE
PASTOR MANSANET, ANA
PEIRO BATALLER, FANNY
PELEGRI BERTOMEU, ROSSY
PEREZ ARLANDIS, Mª JOSE
PEREZ CHOVER, GEMMA
PEREZ ESTRUCH, NURIA
PERIS MONTEAGUDO, MARI CARMEN
PERIS PAULA, MARTA
PERIS PAULA, VERONICA
PERIS RIPOLL, ESTRELLA
PERIS RIPOLL, LUZ
PLANCHA OLIVERT, DESAMPARADOS
PUNCHA OLIVERT, Mª ASUNCION
PUNCHA SALES, AMPARO
PONS FUSTER, ARANCHA

Cort d'Honor de la Fallera Major

PONS FUSTER, BEGOÑA
PONS GRAU, AMOR
PUIG CORELU, NATALIA
RAMIREZ ARUNDIS, YOLANDA
RAMIREZ, ARUNDIS, SONIA
RIPOLL GARCIA, LOLA
RIPOLL GARCIA, TERE
ROMERO CHAFER, MARTA
RUIZ CORREIA, BELEN
RUIZCORREIA, LUCI
RUIZ CORREIA, MARIA DE LA O
SAU LUNARES, PILAR
SAU PALOMARES, LLIBERTAT
SALOM PERIS, SILVIA
SALOM SIFRES, LAURA
SANCHEZ MORENO, Mª ESPERANZA
SANCHIS BRINES, M. CARMEN
SANCHIS GIMENO, Mª ELISA
SANTACATALINA FRANCO, MARIA
SEBA PIERA, ISABEL
SIFRES GREGORI, REYES
SIFRES SALA, YOLANDA
SOLANES ARMENGOL, BEATRIZ
SOLER GIMENEZ, CAROLINA
SOLER SANCHEZ, ZAIDA
TALENS MAGRANER, JESSICA
TALENS TORRES, ANGELA
TARRASO GINER, DULCE
TORRES BOSCH, NADINA
VERCHER ESCRIHUELA, EVA MARIA
VERCHER GRAU, EVA
VERCHER MAGRANER, ISABEL
VERCHER RIBIS, ELENA
VERCHER SALOM, ROSANA
VERDU SALA, MARIA ELVIRA
VIDAL CHOFRE, VICENTA
VIDAL GIMENO, Mª CARMEN
VIDAL TUR, ENCARNA
VILA VERCHER, MONTSE

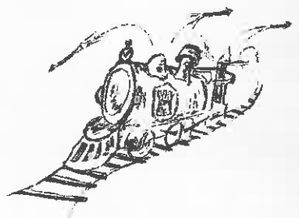

Lema del monument: **L'Amor**

Qui no coneix res, no estima res.

Qui no pot fer res, no comprén res.

Qui res no comprén, no val res.

Però qui comprén també estima, observa, veu...

Quant major és el coneixement inherent a una cosa,
més gran és l'amor...

Qui creu que totes les fruites maduren al mateix temps,
no res no sap sobre el raïm.

PARACELSO

Explicació de la Falla

Lema: L'Amor

Prompte arribarà la primavera
i tot s'inundarà de color.
Per fer més grata l'espera
esta falla parla d'amor.

Quan arribe eixe dia,
el 21 de març, per si no ho sabeu,
açò ja serà història
i estarem fent per a l'any vinent.

Amor hi ha, que jo conega:
a la família, que en tenen quasi tots;
als diners, que sí que tots;
i ningú en té a la faena.

De l'amor que ací es parlarà
és de l'amor carnal.
D'eixe que a l'home cabal
l'identitat perdre farà.

Quan comença a fer calor
tots van de dos en dos.
Els mascles busquen parella
per a trobar la seua donzella.

El xicot no vol quedar-se sol,
la dona es fa l'estreta.
A l'oferir-li una flor
la faena està quasi feta.

Açò ja va de bo,
ja tremola tota ella.
Amb força bat el cor
quan arriba la primavera.

El Sol comença a escalfar
i agafen ganes de... jugar.
Una bona imatge és important
a més a més de ser elegant.

Ombra ací i ombra allà...
maquillatge, maquillatge.
Un espill de cristall
i mira't bé i mira't bé.

Cupido, angelet de l'amor
busca una parella per clavar-los al cor
una fletxa enverinada
i hi haja prou amb una mirada.

Love, és en anglés.
Amour, diu el francés.
Liebe, en alemany.
Eros, d'idiomes, no sap res.

Blanca i radiant va la núvia
als braços del seu amant.
Marit i muller ja són ara
i d'ací fins l'eternitat.

Això és el que s'han jurat
davant del senyor retor en l'altar
o en l'ajuntament a l'alcalde.
Què més dóna! 100 anys no van a durar.

La cara d'esta parella em sona...
Sí, aquells que estan ballant!
La Fallera Major és la dona
i el *Presi* qui l'està agafant.

Amor en tenen, per la falla
i cara de felicitat.
Xelina, guapa, enhorabona.
Sifres, no perdes el pas!

I, parlant d'amor, no podia faltar
una parella típica d'enamorats.
Actors d'una història sense final
d'allà l'època medieval.

Ells són Romeu i Julieta
els que es juraren un etern amor
on la Lluna més clara brilla
i es respira molt més millor.

D'un conte de fades han arribat
la grossa carrossa i els cavalls.
Tiren i estiren sense descans
allò que porten és important.

La falla la Via és la meta
d'esta particular carreta.
Fins el casal l'han conduït
i ací l'amor van a repartir.

Com l'amor no té edat
i el de les fletxes porta un ull tapat
no mira a qui dispara
i després passa el que passa.

Ni edat ni religió
ací un moro i una cristiana.
Què visca l'amor lliure!
La discriminació no és sana.

I, parlant d'amor lliure,
és així en la realitat?
Només és necessari per a conviure
voler-se de bona veritat.

La gent jove ho té més clar,
no volen nucs que els puguen nugar.
Estaran junts mentre dure l'amor
i si un dia s'acaba, ja voran.

En la barra d'un bar
l'amor també pot aparéixer
i als clients al cor atacar
mentre una copa estan bevent-se.

Les ballarines molt sensuals,
sense amor, es volen jubilar.
Un home a casa que porte el jornal
i poder deixar de treballar.

Si les guapes ho tenen mal
la grosseta ho té fatal.
Potser es queden fadrines.
Millor això que criar gallines.

De l'amor s'han cantat cançons
i també s'han escrit molts llibres.
Romàntics, passionals, eròtics,
històries mítiques irrepetibles.

En l'època dels trobadors
l'amor sí que era idíl·lic.
La música no faltava
quan el nóvio festejava.

Ni la sogra ni el sogre
no volien perdres detall.
Això és millor que llegir un llibre
o vore *Love Story* al cine.

No hi ha amor impossible,
tan sols s'ha de voler.
Sentiment imprescindible
que caldrà per a poder.

I, si no, mireu esta parella.
Els dos fan més que por.
D'ells no naixerà mai una estrela
però tampoc no mai no els faltarà amor.

Amb estima inherent,
perquè hi ha coneixement,
l'explicació altra vegada s'ha fet.
Si la faena compreneu jo vos promet
que, a l'altra vegada, millor i més.

De penyora vos demane
que ompliu tots els carrers
d'amor i d'alegria
i que inunde La Via
de festa els passacarrers.

No tota la fruita madura al mateix temps.
Montse Vila

CONCEPTE I PERCEPCIÓ DEL COLOR

El color és una sensació i efecte fisiològic produït en la retina per la llum.

Perquè existisca el color és necessari que estiga present la llum, sense esta no és possible vore i, en este cas, no hi ha el fenomen cromàtic.

La llum és una energia que, encara que intangible, es pot mesurar i constatar. Les fonts de llum són els cossos que tenen llum pròpia, com el Sol, una pereta incandescent, un ciri encés, etc.

La majoria dels cossos no són fonts de llum, però al rebre esta – bé siga solar o artificial – reflecteixen o rebutgen part d'ella tirant-la i convertint-se estos al seu torn en fonts de llum. Un exemple clar és la lluminositat de la Lluna. Quan ja hi ha llum veiem les formes i, per tant, el color.

Anomenem també color, a cada u dels set rajos lluminosos en què es descompon o dispersa un de llum blanca, al passar a través d'un prisma: l'arc iris, per exemple.

Color de les coses

Al principi hem afirmat que el color és una sensació, la qual és impossible de capturar si no hi ha la llum, per la qual cosa anomenarem "color de les coses" a la impressió que ens produeixen els rajos de llum reflectits per un cos al ser estos captats per la retina de l'home. Posem un exemple: suposem que tenim damunt d'una taula tres fruits distints, una llima, una tomaca madura i una xirimoia, i l'habitació està completament a fosques. Nosaltres no veiem res però a l'obrir la finestra i entrar la llum i, per tant, els rajos lluminosos a l'incidir sobre ells, cada un ens remet un raig distint a la nostra retina, la llima el que anomenem groc; la tomaca, el roig i la xirimoia, el verd. Açò demostra que cada u d'estos fruits té la propietat d'absorbir determinats rajos lluminosos i reflectir i transmetre altres; però les coses en si no es poden considerar com que tenen color propi, encara que en la pràctica així ho diguem i observem.

Aspectes de la percepció del color

Al parlar del color podem referir-nos a tres coses distintes: a les sensacions cromàtiques, a les matèries i substàncies colorants, i als rajos lluminosos acolorits. Per la qual cosa partint de l'aspecte fisiològic, el color és una sensació; i partint de l'aspecte pràctic i la seua utilitat són matèries colorants o llums acolorides que poden ser manejades al nostre capritx per a il·luminar, pintar, tintar, etc.

EL COLOR EN LA NATURALESA

El color és la característica més important – després de la forma – que defineix a les coses i les enriqueix i embelleix.

El color en la naturalesa està compost per infinites mescles que sorgeixen de la varietat de tons dels distints elements que la componen.

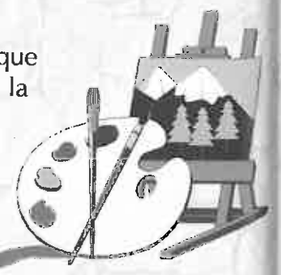

Si observem un mateix paisatge veiem que, segons l'hora del dia, la situació atmosfèrica, l'estació de l'any, etc., és distint. El mar, és rar que tinga color homogeni; influeixen en ell els corrents, el reflex del cel i dels núvols, etc. Tot això fa que estiga en contínua transició cromàtica.

En un paisatge, les zones llunyanes es veuen tamisades per l'atmosfera, sorgint tons violacis i blavosos. La pluja també filtra el paisatge donant lloc a nous colors.

Tots els colors són bells, però sentim predilecció per alguns determinats; açò prové de la nostra pròpia sensibilitat.

Un color està molt relacionat amb el que tinga al costat i les mescles que entre estos es presente. Generalment ens produeix sensacions agradables i quan estes siguen intenses pot ser que estiguem davant d'una obra d'art, o mirant a la naturalesa que és la més bella de totes.

El gaudi espiritual que proporciona la captació cromàtica no es pot deprendre a sentir-ho, és necessari desitjar desxifrar la gran bellesa que ens rodeja, la qual està en quasi totes parts. El secret està a saber vore. Aconseguir açò és sensibilitat, cultura.

CLASSIFICACIÓ DELS COLORS

No està del tot clar quins són els colors que anomenem fonamentals. No arriben a posar-se d'acord els psicòlegs i físics; uns diuen que tres, altres quatre, i inclús no coincideixen en els mateixos.

La realitat és que per a educar la nostra sensibilitat cromàtica i conéixer la seua utilització des d'un punt de vista pràctic, no cal aprofundir fins al límit que necessita el físic per a marcar graus absoluts.

Hem d'admetre que són els colors fonamentals o primaris els que no es poden obtindre per mescla de cap altre i que estos al seu torn mesclant-los hàbilment, donen lloc a tots els altres. Estos colors són: el groc, el roig magenta i el blau cian.

El blanc i el negre

El blanc i el negre no són colors pròpiament. Anomenem blanc al raig de llum i a un cos que difon sense absorció els rajos lluminosos que rep.

El negre és l'absència de llum i el cos absorbeix totalment els rajos lluminosos sense difondre cap.

El gris és la conseqüència del fenomen intermedi entre el blanc i el negre.

Qualsevol cosa que no siga blanca, negra o gris és acolorida.

El cercle cromàtic

Anomenem cercle cromàtic a la deguda col·locació dels colors que els situa en un orde lògic. Este simplifica de manera que qualsevol color pot ser identificat, al costat o entre els seus dos intermedis.

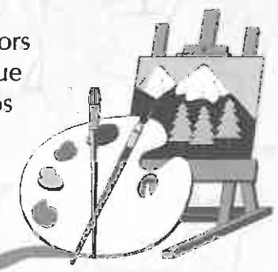

Estudiosos de l'organització cromàtica hi ha hagut diversos, els més importants van ser Lambert, Chevreul, Hering i Ostwald.

Nosaltres proposem una teoria senzilla i lògica, i considerem el cercle cromàtic elemental format pels tres primaris: groc, roig magenta i blau cian, i els intermedis d'estos formats per les seues mescles i que anomenem secundaris: roig ataronjat, violeta i verd.

Si distribuïm en forma circular els tres colors primaris i intercalem entre estos els secundaris tal com correspon a les mescles que s'obtenen, haurem realitzat un cercle cromàtic de sis colors.

Per tant:

Groc + roig magenta = roig ataronjat

Roig magenta + blau cian = violeta

Blau cian + groc = verd

Mesclant cada u dels sis colors del cercle cromàtic elemental de manera correlativa, obtindrem els terciaris i, per tant: el groc verdós, el turquesa, el púrpura, el carmí, el vermelló i el groc ataronjat.

NOMENCLATURA DELS COLORS

Els noms dels colors es presten a confusió, excepte els purs que tenen el seu nom especial.

Per a designar correctament un color ha de ser per mitjà del seu tint espectral i la intensitat del seu valor.

Vulgarment els colors se solen denominar per la seua semblança amb les coses a les quals s'assemblen, com a flors, fruites... Als rojos se'ls anomena per exemple, carmí, cotxinilla, carmesí, escarlata, vermelló, gerani, etc.; cada u d'ells és distint, bé perquè tendisquen cap al groc o cap al blau. Així passa amb tots, per tant, és necessari posar-nos d'acord a l'hora de voler denominar un color amb certa exactitud.

TIPUS DE MESCLES DELS COLORS

Hi ha dos tipus o classes de mescles, les que es realitzen per mitjà de llums acolorides que també podem anomenar mescles òptiques o additives, i les que s'efectuen amb substàncies colorants, que són les subtractives.

Mescles additives

Els colors primaris en les mescles additives són: el roig ataronjat, el verd i el violeta.

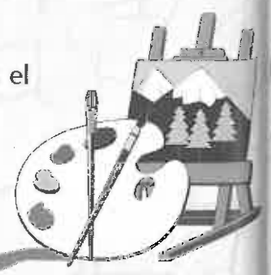

Si projectem amb focus lluminosos sobre una pantalla blanca estos tres colors, vorem com entre el roig ataronjat i el verd ens sorgeix el groc; entre el verd i el violeta, el blau cian; i entre el roig ataronjat i el violeta, el roig magenta.

Mescles subtractives

En les mescles subtractives els tres colors primaris són igual que en el cercle cromàtic elemental: groc, roig magenta i blau cian.

S'anomenen mescles subtractives perquè al mesclar un color amb un altre, un d'ells absorbeix més radiacions de llum que l'altre i, per tant, perden intensitat estos dos per a donar lloc a un altre intermedi.

COLORS COMPLEMENTARIS

Són els que estan diametralment oposats en el cercle cromàtic. Són, per tant, també els més oposats en el sentit cromàtic.

Quan l'ull està cansat de mirar fixament un color, si el tanquem veiem durant un mínim temps el seu complementari, a fi de tendir a descansar; i si mirem a un altre, no el percebem amb claredat fins que descanse de la situació cromàtica que ha rebut del primer color.

Característiques dels colors complementaris

Quan es realitza una mescla subtractiva - que és amb substàncies colorants – amb dos colors complementaris, estos s'anul·len completament per a produir un gris terrós, no donant mai lloc al negre.

Per a obtindre un gris natural serà necessari que combinem els tres colors fonamentals o primaris.

Quan la mescla de complementaris és additiva s'obté el blanc.

Si en comptes de mesclar colors el que fem és posar taques planes, unes al costat d'altres o figures d'un color amb el seu complementari al voltant, tenen la facultat de tornar-se més intensos i vius i produir un efecte de vibració que en ocasions pot arribar inclús a molestar la retina.

El contrast complementari

S'anomena d'esta manera a la tendència a buscar la major visibilitat del color per mitjà d'utilitzar sempre un color com a fons i el seu complementari com a forma. D'esta forma podem vore sobre un cercle cromàtic de dotze colors que el complementari del groc és el violeta; del groc ataronjat, el púrpura; del taronja, el blau cian; del vermelló, el turquesa; del roig magenta, el verd; i del carmí, el groc verdós.

Contrast simultani

S'anomena d'esta forma a la circumstància que es dóna quan un mateix color té com a fons i al voltant altres distints; llavors, eixe mateix color se'ns reflecteix en la retina com si fóra distint en intensitat i tamany, sent en realitat el mateix.

La bona visibilitat entre els colors – per a pintar rètols, per exemple – s'aconsegueix buscant el major contrast possible i evitant que estos tinguen un valor aproximat entre ells.

VALORS O GAMMES DE COLORS

Un mateix color pot tindre més o menys intensitat i vigor.

El color pur, exposat a una bona il·luminació, és el més intens i, per tant, el que més grau de saturació cromàtica té.

La intensitat es va perdent conforme se'ls va afegint blanc.

COLORS CÀLIDS I FREDS

Els colors es classifiquen per la seua tonalitat en dos grans grups.

Si dividim per un diàmetre el cercle cromàtic de dotze colors en dos parts iguals, fent passar la divisió entre el groc i el groc verdós, i el carmí i el violeta, obtindrem a l'esquerra els grocs, taronges, vermellons, rojos i carmins, i a la dreta, els verdosos, blaus i violetes. Els primers són els càlids i els segons els freds.

Els colors càlids s'anomenen també positius o xàntics. Els colors freds també se'ls denomina negatius o ciànics.

Estes dos divisions donen lloc a què cada una d'elles tinga peculiaritats de visió comuna i respecte a la seua percepció, una gran influència psicològica.

Característiques dels colors càlids, positius o xàntics

Respecte a la visió dels colors càlids, estos ens donen sensació de més proximitat que els freds, en condicions iguals de tamany i il·luminació. També en igualtat de circumstàncies tenen la peculiaritat d'aparentar més tamany i volum.

Estos colors, els càlids, els relacionem amb la llum, el Sol o el foc, i transmeten o porten implícites sensacions estimulants, optimistes, alegres, excitants…

Característiques dels colors freds, negatius o ciànics

Estos reuneixen les característiques contràries a les dels càlids. Els relacionem amb els cels tempestuosos, amb les aigües profundes, amb les boires o amb la llunyania, i per això són tranquils, seriosos, inactius, solemnes…

Emeten sensació de llunyania i aparenten menor tamany que els càlids en igualtat de circumstàncies.

Són els colors de les ombres, penombres i valls.

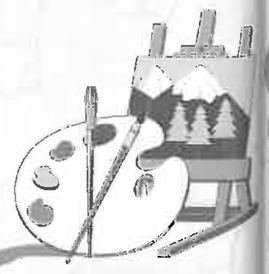

PSICOLOGIA DEL COLOR

Augmentant un poc el que exposa les característiques dels colors càlids i freds, podem trobar significacions més precises dels distints colors, respecte de les seues possibilitats psicològiques.

El groc

És el color que l'interrelacionem amb la llum, amb el Sol, amb l'or. És el més càlid de tots i és vital i arrogant, ens fascina. És el color de la calor, de la lluminositat encegadora, i per això es considera com simbolitzant de les accions atrevides i incontrolades.

El taronja

És el color de l'entusiasme, de l'interés per les coses; anima els decaiguts, als dèbils, als tristos. En grans extensions resulta atrevit si no es taca un poc amb el seu complementari (el púrpura). Mesclant-lo amb el blanc suggereix el color de la carn.

El roig

És el símbol de l'atenció, del perill, de l'acció. És un color cridaner i excitant. Utilitzat amb exageració arriba a cansar, mentres que quan es presenta com a punts aïllats és d'una gran bellesa i compleix la seua missió que siga observat ràpidament com a punt d'atenció. Els senyals de risc, de qualsevol índole, són sempre roges. També simbolitza el domini i l'atreviment.

El verd

És el color de l'esperança, la frescor, la melancolia. És juvenil, amistós, bon company. Ens recorda la primavera, la naturalesa i la relació de l'home amb esta. Ens invita a seguir avant, ens ofereix tranquil·litat i assossec, és la carència absoluta del perill. És també el símbol de l'equilibri i la ponderació.

El blau

És un color elegant i seriós, però jovial. És fred, segur i tranquil. Simbolitza la intel·ligència, la veritat i la saviesa; mesclat amb blanc, la puresa. El cel blau infinit i el mar en els seus variadíssims tons blaus ens evoquen la grandesa i la pau.

El violeta

És un color de poca visibilitat, quet, discret, sense soroll, trist. Simbolitza la penitència, la serietat, el patiment, el silenci. Quan tendeix cap als rojos, representa i significa dignitat i sumptuositat.

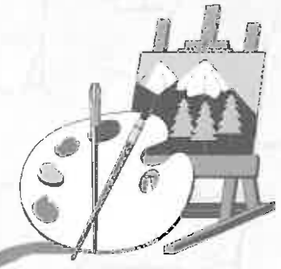

El blanc

Encara que no siga pròpiament un color, al considerar-lo en este cas com tal, és el símbol de la innocència, de la pau, de la tranquil·litat absoluta. Diu sí a tot.

El negre

És la negació de tot, el dol, la tristesa portada al seu màxim límit. Simbolitza la nit, el fosc. És dir no a tot.

UTILITAT DEL COLOR

Tota la creació humana ha de tindre color, doncs és cosa demostrada la influència d'este sobre l'estat anímic de l'home. Desconéixer la immensa possibilitat de millorar la labor humana per mitjà de saber utilitzar el cromatisme, seria fer l'obra imperfecta i incompleta.

El color existeix i és una realitat, comptar amb ell és imprescindible.

Com a exemple donem una succinta llista on no es pot prescindir d'ell: en les carreteres, en els senyals òptics i gràfics, en els hospitals i les seues diverses dependències, en els centres docents, en les fàbriques, en els laboratoris, en les botigues, en els menjadors, en els orfenats, en els centres de repòs i cura psiquiàtrica... La llista seria interminable, així com també la que podríem confeccionar relativa a tot el complex món de les màquines i utensilis inventats per l'home per a la seua comoditat i gaudi.

Una hàbil utilització de les immenses possibilitats del color i la seua sàvia aplicació en tot l'avantdit, ajudarà que l'obra de l'home siga més perfecta i, per tant, més útil a la societat.

Així és el color del paper sobre el qual s'escriuen estes lletres. Un full sense línies impresses que guien l'horitzontalitat i sense cap marge que limite amb barreres els costats. En este escenari mut que trobe davant meu, i amb la llibertat que ofrena el saber que no ho repetirà, vaig a començar. **Blanc** pur.

Només **blanc**. Tan **blanc** és el llenç que dóna llàstima embrutar-lo amb paraules i pensaments banals. Però no hi ha altre remei, s'ha de tacar per a demostrar que no ha aparegut encara el cansament, a qui tenia la seguretat de vore i a qui va voler creure-ho, però sobretot, per a demostrar-se-ho a un mateix. Al contrari, la intenció és de continuar. Si es permet, molts anys. Promet anar amb cura i intentar no fer mal.

Dedicat a tots ells, ací es parlarà d'un color que no té pecat. Mescla i no absència de tots els altres, continent dels qui li presten desinteressadament la pròpia existència a canvi d'aconseguir que s'avinguen a bé, donant entre tots un sol resultat: **blanc**.

Al **blanc** no té cabuda l'hipocresia i això mateix li farà caure en altres pecats. Esperem que siguen sent venials. Esta carència el converteix en un ésser políticament incorrecte per ser massa transparent i per deixar endevinar que es cou al seu interior. No amaga res perquè li és impossible d'encobrir, convertint cada sentit i cada sentiment en una evidència que posa a l'abast.

De vegades inclús massa **blanc**, cristal·lí. Direm que és un poc descarat per dir sempre el que pensa i no ser capaç de callar, xafar-se la llengua i deixar-ho passar. No és dels que esperen el vist i plau. Si pensa que la idea és bona, suporta qualsevol contratemps i la conduirà directament fins al cap. Constant.

Blanc

D'imprudent també li se podria qualificar. Tan vulnerable com ho és i sense por a seguir fent el dictat del cervell, però sobretot, el del seu cor que és passional. Li convindria seguir un bon consell i tindre ben en compte les conseqüències d'esta manera d'obrar. Infidel però lleial, i també **blanc**.

També és de caràcter infantil, per això li agrada jugar i en els seus jocs utilitza les disfresses que té més a mà. Es diverteix caricaturitzant-se de dur marfil, de dolça nata o de fràgil trencat. Semblarà durant una estona una altra cosa amb la qual a ningú que bé el conega no enganyarà, perquè en el fons, **blanc**.

Sense maldat, **blanc**. Igual que els innocents núvols que tenen com a única intenció clapar el cel i adornar-lo per ajudar-nos a comprendre'l i oblidar-nos de la seua infinitat. Perquè sap que només el gran sostre posseeix esta virtut i qualsevol ser terrenal pot vore demà el seu final.

Cap rancor però sense oblidar, **blanc**. Dia a dia, amb renovades forces, deprenent la lliçó particular que li dóna debades la vida i prenent notes al diari personal. I així, quan acaba la jornada, poder girar la pàgina i començar de nou, en un full encara per tocar, en **blanc**. I a la vegada, comptar amb l'oportunitat de tornar arrere i llegir el passat, per si la memòria s'acurtara de sobte. Després, serà l'hora de tancar el llibre, posar-se a tall i tornar a continuar, sempre avant.

Només d'una manera, **blanc**. No vol la creu de la moneda que confon i fa dubtar. Sempre de cara per saber com es presenta la jugada i conéixer la manera en què serà millor afrontar la partida i, si pot ser, guanyar. Amb cartes blanques i amb la paraula, no mai amb les mans. Jugant net. En pau.

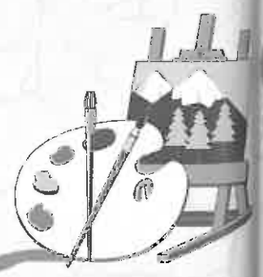

Blanc

Què difícil mantindre's **blanc**. Sense influències d'altres tonalitats que impregnen amb ombres allò pel que tant s'ha lluitat. Fugir de la foscor per a trobar-se amb la claredat. Buscar els cantons de la geografia amb massa racons per on perdre's amb facilitat. Tindre la ment desperta i no quedar-se mai en **blanc**.

Sempre igual per a tots, **blanc**. Retall clar on queda marca de qualsevol empremta i és difícil d'esborrar el cercle o que no torne al cap dels anys. Ferit sense arribar a sagnar, amb el senyal que ha deixat en l'ànima tot el bo i el dolent d'esta biografia de la que es fa ara i ací un punt i apart.

Natural, ni additius ni conservants, **blanc**.

Montse Vila

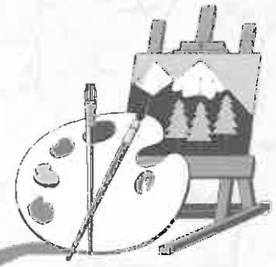

Verd

Com definir esta paraula? És curta de lletres, però molt llarga a l'hora d'explicar el seu significat. A l'anomenar-la, en primer lloc, a tots ens ve al cap el color. Diguem que a la gent que li agrada el color **verd** són persones tranquil·les i que sempre estan de bon humor. Es considera un color juvenil, amistós, bon company. Ens fa pensar en la primavera, la naturalesa i ens recorda la relació entre l'home amb esta. Ens invita a seguir avant oferint-nos tranquil·litat i assossec, és la carència absoluta del perill. Per estos motius es diu d'ell que representa l'esperança i la frescor. També és símbol de l'equilibri i la ponderació.

Al meu poc entendre, jo crec que ens evoca tot açò perquè té com a característica el ser el color de la llum, que al cap i a la fi, és la nostra vida. Mentres el nostres ulls contemplen paisatges naturals en els que el color **verd** predomine, la humanitat estarà salvaguardada de la foscor i la tristesa.

Seria molt trist que només poguérem gaudir del color de la naturalesa, i haguérem de recordar els paisatges que contemplem ara inundats de llum, en quadres pintats en llenços de tela, en els que la memòria dels pintors queda plasmada. Això no seria mai comparable amb inundar la retina dels ulls amb la pura realitat.

Deixant de banda totes les sensacions que ens proporciona la contemplació del color **verd**, també voldria referir-me a esta paraula quan forma part d'una frase feta. Esta és la part que més m'agrada. Voldria que pensareu un poc en el significat de les següents frases:

- Este home és un vell **verd**.
- Estàs més **verd** que una ceba.
- Què **verd** ho veig!
- M'he quedat **verd**.
- Es va vore **verd**.

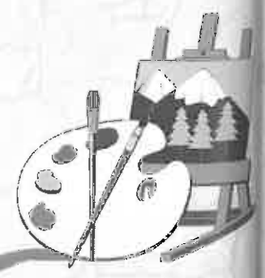

- La rabosa, quan no les pot haver-hi, diu que són **verdes**.
- Este xiquet encara caga **verd**.
- De més **verdes** en maduren!
- En té de **verdes** i de madures.
- Estan **verdes**!
- S'ho endurà tot. No deixarà res per **verd**!
- No me'n he vist mai de tan **verdes**!
- Pobre, està cremant en el **verd**.
- Que si són **verdes**, que si són madures...

Com pot ser que una paraula signifique coses tan meravelloses i, per una altra banda, unes altres tan diferents? Els dits populars no s'equivoquen quasi mai, però jo en este cas particular no puc donar-los la raó.

Jo, com la majoria de gent, em quede en el significat positiu de la paraula **verd** perquè la necessite, és la vida, es la frescor, és l'harmonia del viure.

Se n'adoneu que, en només quatre lletres, estan resumides les coses més boniques de la vida.

Estefania Carbó

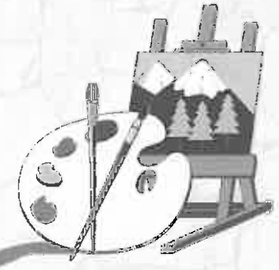

Ens diuen que els humans, al nàixer, sols som capaços de distingir llums i ombres. Al nostre immaculat cervell acabat d'eixir del si matern, li resulta impossible processar altre concepte que no siga la llum, i no és poc, més al contrari, la llum ho és tot i ho serà tota la nostra vida, des del mateix moment de vindre al món.

L'evolució del ser humà, afortunadament, ens ha permés anar més enllà en la percepció dels components de la llum, és a dir, en la pràctica infinitat de colors que la componen i que entre altres característiques ens diferencien també del món animal.

Tots naixem bàsicament iguals, i és la nostra relació amb l'entorn en què vivim, el que va formant-nos, modelant així la personalitat, forma de ser i d'entendre la vida de cadascú de nosaltres, que és en definitiva el que ens distingix, a banda del físic, a uns dels altres.

Per alguna d'estes raons, i encara que mon pare sempre m'ha dit que me'n recorde de fets ocorreguts quan jo era molt menut, però que, com és lògic, no tinc la suficient capacitat de memòria per a remuntar-me al moment de percebre els colors, estic convençut, que pel que fóra, el primer color que vaig distingir va ser el **blau**.

Des de menut era sempre el color que escollia entre tots. De les caixetes de pintures *Alpino*, els poquets que esgotava fent-los punta fins que quedava el justet per agafar-los, eren els **blaus**, el clar i l'obscur, quedant així inservibles, ja que els altres colors quasi no els utilitzava, a més ja els tenia d'altres caixes de les que ja havia esgotat els **blaus**. Color bàsic engendrador en una tercera part de la totalitat dels colors naturals.

No m'oblidaré de la sorpresa que em va suposar descobrir esta qualitat del **blau** en un dels primers dibuixets que de menut feia amb aquelles pinturetes de colors. Recorde que vaig dibuixar un submarinista en el fons del mar, paregut als que veia en la tele en els reportatges del capità *Cousteau*. Potser portat per la imaginació, ja que en aquella època el televisor que hi havia a ma casa, com en la majoria de les vivendes, era com este llibre, en blanc i negre, em vaig llançar a posar-li color a aquella escena. Com ja suposareu, primerament vaig pintar tot el mar de **blau**. Preciós. El submarinista, amb el

seu trage negre. Però, com els tripulants del mític *Calypso*, jo vaig voler que el personatge del dibuix portara una llanterna, dibuixant a més la projecció de la llum que feia. Com se'm va ocórrer dibuixar la llum? Per descomptat que groc, i què és el que em vaig trobar? que es convertia en un perfecte verd. Quan vaig entendre les raons d'aquell misteri, més va augmentar la meua devoció pel color **blau**, un color capaç de convertir-se en altres.

Records d'infantesa com quan ma mare ens donà la potestat, condicionada això sí, de triar la roba que ens compraven, sempre eren **blaus** els colors dels teixits i estampats que escollia i sols el criteri estabilitzador que té una mare, em permetia tindre roba d'altres tonalitats, encara que el que no es podia evitar, era que la meua preferida, aquella que més a gust em posava, era la roba en què hi havia colors **blaus**.

Volent trobar explicació a esta personal estima per este color, no vull pensar que ho condicionara aquell vell costum de rodejar els xiquets de **blaus** des del dia del seu naixement, pel contrari, m'agradaria trobar altra mena de raons latents en l'entorn on he tingut la sort de vindre al món.

Per què si hi ha algun element d'este entorn que ha tingut una clara influència personal, com segurament també ho serà dels que esteu llegint, és haver nascut a la vora del mar. L'atracció per eixa immensitat d'aigua és brutal, fins al punt de necessitar imperiosament presentar-me davant d'ella amb certa freqüència per a poder contemplar la seua grandesa, la seua majestuositat i per descomptat, la seua blavor.

Eixa imatge, eixa llum, i en definitiva, eixe color **blau** del mar, ha anat omplint-me l'ànima, donant-me part de la seua font de vida, i al temps, carregant així les bateries del meu cos.

Tots hem dibuixat en alguna ocasió el mar, i tots l'hem dibuixat **blau**, per que blava es la seua ànima, encara que de vegades es mescle amb altres colors depenent de la llum que li arribe, com ens explicaven els mestres a l'escola. En aquells llibres de les abans anomenades Ciències Naturals, em va sorprendre el descobriment que el mar, realment no tenia cap color, per què incolora és l'aigua que el forma. I era ben cert, no més hem d'omplir un got i comprovar-ho.

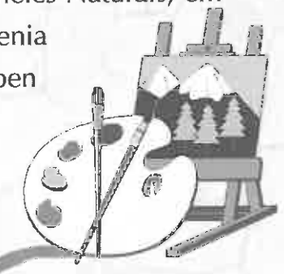

D'on venia, doncs, el **blau** del meu mar? ¿Era real o era un color imaginat? En compte de rebre la influència del color del mar, l'hi havia transmés la meua ment el color que més m'agradava? Afortunadament, en eixos mateixos llibres, es trobava la solució. Els científics, lluny de decebrem, em donaren una explicació més encisadora si cal.

El motiu pel que percebem el color del mar com **blau**, es únicament per què, com un espill, que no és més que un vidre transparent, el mar reflexa el color que li arriba, ens reflexa el **blau** del cel.

Mar i cel, aigua i aire, **blau** i **blau**. Sent nosaltres terrenals, tot el que ens rodeja és aleshores, **blau**.

Tot va poc a poc lligant, les peces del trencaclosques van acoblant, i vaig entenent-me un poc més. També entenc, per què hi ha certs dies en què em trobe millor, no estic parlant ni de salut, ni de físic, em trobe millor d'estat d'ànim.

¿Vos haveu fixat en els dies típics de finals de setembre, quan comença a acurtar el dia, on el vent de ponent ja ve fresquet i neteja l'atmosfera i els mars? En arribar un d'estos dies, a les hores del migdia, vos aconselle que mireu al vostre voltant i contempleu la infinitat de colors que vos rodegen. Tots ells tindran una llum pròpia i clara. Però de segur que en eixe moment estareu d'acord amb mi, que el color predominant, la base en què s'esguiten els altres, el llenç d'**este** paisatge meravellós, és el **blau**.

Mar i cel es troben en l'horitzó amb una mateixa tonalitat, el **blau** més pur que ens regala la natura.

D'este color els estilistes ens diuen que, com a exponent dels colors freds, representa la gelor, i al temps, la calma, la tranquilitat i la seguretat. És elegant i seriós, simbolitzant a més la intel·ligència, la veritat, la saviesa i en definitiva, la pau. Vist així, podria paréixer-nos meravellós un món **blau**, que fins i tot la nostra llengua ens assembla fonèticament a eixe món en pau.

En certa manera així seria, però sincerament, reconec que, de vegades, en el món són necessaris tots el colors, com també vull pensar que en part la personalitat de cadascú pot anar

lligada a la predilecció per un color o altre, agafant d'ells alguna o totes les característiques que els definix, trobant-nos així en la nostra societat tants caràcters i persones diferents, com colors es poden composar.

Però, què anem a fer si sóc **blau**? Potser esta passió per este color, també m'ha fet lligar-me a un dels signes tradicionals de la nostra cultura més pròxima que, amb l'arribada de sense dubte modes més encertades i autèntiques, està a poc a poc, desapareguent. Em referix al color del faixí que em correspon en la comissió de la meua benvolguda falla. Si haveu entés el que he intentat explicar-vos en estes línies, de segur que encertareu al pensar que, encara que quasi ja no el llua, sempre m'enorgullix dur eixe distintiu que, com no podria ser d'altra manera, és de color **blau**.

Juanjo Espí

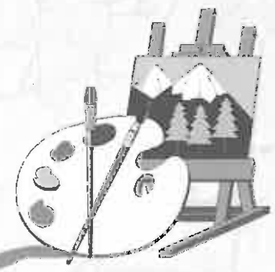

UNA NOVEL·LA ROSA

PRÒLEG

És el crepuscle on el pigment del firmament es torna indefinit... **blau, violeta, anyil, púrpura, salmó, taronja, fúcsia, fresa, ROSA...**

ROSA, què es barreja amb tots els altres per donar al firmament un aspecte màgic i calmat.

Pregunteu al vostre voltant
de quin color és el cel
uns minuts abans de l'alba,
quan el Sol comença a aguaitar.
I al capvespre,
a l'hora baixa de la tarda.
Cadascú vos respondrà diferent.
Però no està en funció del què veuen,
la resposta naix de què senten.

Els pessimistes vos diran **blaus, violetes, anyils i púrpures;** veuen la botella sempre mig buida, per eixa raó trien tonalitats més obscures, cerimonioses.

En canvi els que diuen que el cel és de colors **salmons, taronges, fúcsies, freses i ROSES** eixos estan somrient, tenen ganes de parlar i de moure's, de gaudir, d' il·lusionar-se, i de treballar, de vore el cel obert, clar i alegre.

No és un color primari, naix de barrejar roig amb blanc, pecat amb puresa, passió amb virginitat, amor i transparència, i d'eixa mescla tan ambigua no més podia nàixer un color fester, solidari, afavoridor, tolerant, comprensiu, femení...

El color **ROSA** no definix tan sols pigmentacions, el seu concepte és un ventall de definicions:

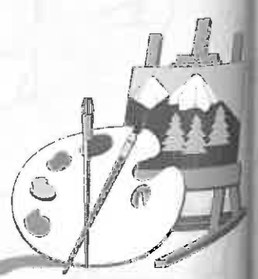

CAPÍTOL I

Flor, i no una qualsevol, la que es regalen els enamorats, la que servix per demanar perdó, per celebrar els naixements, els aniversaris... hi ha de mil tipus, de diversos perfums, d'infinitat de colors. *"La fragància sempre queda en la mà que dóna la rosa"* és una frase que definix el sentit de regalar roses.

CAPÍTOL II

Nom propi de dona, universal i traduït a nombrosos idiomes, Rosa, Roseta, Roser, Rosita, Rose...

CAPÍTOL III

Conjugació llatina, Rosa, rosae, rosa.

CAPÍTOL IV

Rosa dels vents, indicador nàutic dels punts cardinals.

CAPÍTOL V

"La vie en rose" cançó francesa interpretada per Edith Piaf que definix una forma de vore la vida.

CAPÍTOL VI

Malaltia, pallola, roseta.

CAPÍTOL VII

Gra de dacsa, que quan es torra esclafix i es menja sobretot al cine.

CAPÍTOL VIII

Rosa del desert, mineral.

CAPÍTOL IX

Joventut, frescor, "està tan fresc com una rosa"

CAPÍTOL X

Tipus de ***novel·la*** *i de* ***premsa***...

CAPÍTOL XI

Femení, el color de la dona, de les xiquetes.

CAPÍTOL XII

Predictor positiu, embaràs.

CAPÍTOL XIII

Pell dels nadons.

CAPÍTOL XIV

Rosada, humitat matinal que ho deixa tot banyat.

CAPÍTOL XV

Contrari de negre: "Veig el futur negre" "Ho veig tot de color rosa"

EPÍLEG

Per últim, un consell per tancar este article:

"Busquem el **ROSA** en cada moment,
al treball, a casa i al carrer,
i utilitzem sinònims per no desgastar-lo,
és un bé escàs i no podem desperdiciar-lo."

Majo & Mamen

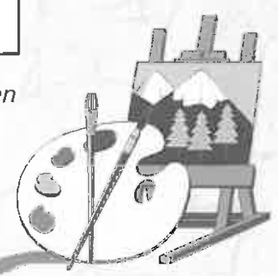

El color **marró** per a molts tan sols és la barreja del blau i el roig, però per a nosaltres, la gent del món faller, és més que això: és tot un sentiment que forma part d'aquelles coses que estimem.

Este és el principal color que envolta la tardor. Amb ell els arbres es desprenen de les seues fulles, es queden nus davant el fred que prompte amenaçarà a fer la seua presència. Malgrat açò, els arbres no estan tristos perquè saben que les fulles que fins fa poc formaven part del seu cos van a endinsar-se en una foguera. Foguera que ens du a la ment el record d'una falleta quan ja ha arribat el moment d'acomplir el fi per al qual ha estat construïda.

Quan pensem en el color **marró** ens ve la tardor a la ment, estació de l'any en la qual pareix que tota vida comença a apagar-se i preparar-se per a hivernar. Però en el nostre casal faller és on comença la vida a bullir. Sí! Com si estiguéssem preparant les brases, amb totes les branques caigudes, per a escalfar l'any faller que estem començant. És ara quan es preparen els primers actes emblemàtics que passaran a formar part del record quan arribe el 20 de març.

Quan arriba el fred de desembre el **marró** lluita amb el gris per a formar part del nostre paisatge. Ell sap que poc a poc els colors vius que fins al moment li feien costat van a desaparéixer per així donar pas al temut hivern. Com també se n'adona de la no molt llunyana presència dels talladors, qui amb les seues serres arrancaran, del cos nu dels arbres, les branques amb alguna que altra fulla seca. Però no podem fer de tot açò un drama perquè sabem que algunes d'estes branques aniran destinades a transformar-se en paper o cartró. Estos materials són els que ens ajudaran a què la setmana fallera estiga completa.

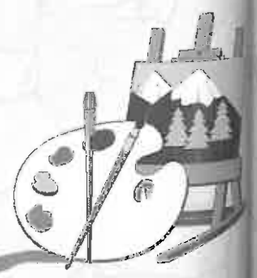

Dins dels tallers dels artistes el **marró** impregna el punt clau de la setmana fallera. Punt al qual destinem tot el nostre treball i esforç, allò que naix d'un ésser viu per a modelar-se en ésser inert.

Finalment l'hivern s'acaba i amb ell el **marró**, que quasi no el podem veure sota eixes màscares que s'ha posat perquè nosaltres tinguem una falla. Al 19 de març tornarà a desaparéixer com ho va fer quan li va donar pas a l'hivern, però esta vegada ho farà ja vestit de gris: la falla ja és cendra.

Aquell qui no sent les falles com ho fem els fallers no pot saber el gran viatge que ha fet el color **marró**. Ha nascut a les arrels dels arbres per a passar a formar part del tronc d'estos, després de les seues branques i fulles seques i acabar mort a mans de talladors. És ara quan ressuscita en cartró i es disfressa de ninot de falla amb els colors propis de la primavera, estació a la qual li donem la benvinguda amb la festa i alegria que ens proporcionen les falles.

'S

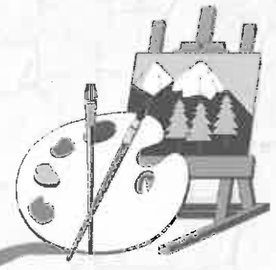

Si fem una ullada per la naturalesa, de segur que ens adonarem de seguida que estem envoltats de molts colors i cadascun d'ells de diverses tonalitats. Hem aprés a associar-los amb objectes, sensacions i experiències personals, de tal manera que, quan tenim un pensament, no és en blanc i negre. Feu la prova.

A més, gairebé sempre que ens ve a la ment una olor, a què també acudix en color? Per exemple: recorda l'aroma de la menta. Veritat que imagines un color verd brillant i no un roig passió? De la mateixa manera, quan penses en una llima, la veus de color **groc**. Què passaria si la trobares de color morat o fúcsia? Alguna cosa estaria fallant.

I què signifiquen els colors? Tothom en té un que li fa més goig. Quan preguntes als menudets de casa, les xiquetes diuen que el rosa és el seu preferit i els xiquets responen que és el blau. El motiu ha d'estar relacionat amb com els vestim quan són nens de bolquers.

Sort que s'ha iniciat una nova tendència: regalar als recents nascuts roba i tovalloles de tons **grocs**!

És un bon color i amb possibilitat de molts reflexos. Jo veig en ell a l'astre Sol, que cada dia ve a escalfar la nostra Terra, permetent que maduren els fruits i la collita. En esta regió no ens podem queixar, perquè quasi tots els dies el sentim en la pell, i mira que l'enyorem quan passa el temps i no el vegem brillar!

Groc de l'arena del desert, **groc** del pelatge dels camells que el creuen amunt i avall, **groc** de l'arena de les platges. Molts **grocs** diferents, però tots de la Mare Terra.

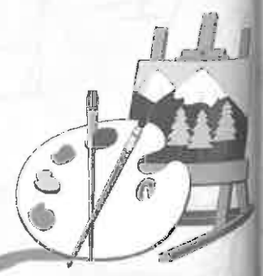

Groc és el cor de les margarides, de les agretes que naixen als camps de tarongers i que tots hem llepat de menuts. I **groga** és la cintura de les abelles, malgrat que no solem fixar-nos massa en elles: eixim per cames! En canvi, sí que ens agrada molt el que fabriquen: la mel. Dolça, saborosa, **groga**...

Daurat, més que **groc** és el color del cava amb què brindem per a desitjar sort, quan entrem en el nou any, si comencem un treball, al celebrar unes noces o un naixement.

Fins i tot, el **groc** es va posar de moda gràcies als *Beatles* allà pels anys setanta, amb el famós *Yellow Submarine*. Ara torna a estar en primera fila, i si no mira l'equipament dels equips de futbol.

Nosaltres, els valencians, tenim en el color **groc** un gran aliat: és troba a la paella que disfrutem molts diumenges de l'any, i també a Falles, a Pasqua, a Nadal... i és que qualsevol ocasió és bona. També el trobem a la Senyera que ens uneix a tots i ens representa arreu del món.

Quan s'apropa la tardor trobem **groc** a les fulles dels arbres caducs. Poc a poc aniran caient al terra. I ben endinsats ja en novembre, serà quan faran un mant que cobrirà els nostres carrers i serà en eixe moment quan ens adonarem que ja va fent fred. A la primavera, procés invers. El Sol serà més **groc** que mai i els brots tendres començaran a sorgir, inundant-ho tot de llum.

El **groc** també té altres utilitats importants: és el subratllador fluorescent per excel·lència. Amb ell assenyalem allò que no volem oblidar, el que és més rellevant dels nostres llibres, dels documents que llegim o el que hem d'estudiar de debó.

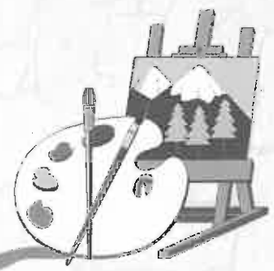

Groc

Però, apart de trobar-lo en les coses quotidianes que ens envolten, jo m'imagine el **groc** representant l'alegria i la il·lusió. El veig en la valentia de molts cada dia, en alçar-se de matí, deixar la protecció del nostre llit i enfrontar-se amb una nova jornada que no saps mai que et durà. Quan despertes demà, imagina el Sol, la llum, l'alegria, i fes-ho il·lusionat. Però, sobretot, has de sentir-te valent.

El color **groc** és la llum al final del túnel que molts malalts a les portes de la mort han descrit. Molta gent es pregunta per què. Segons la tradició, el **groc** ha representat sempre la salut, és el color de la medicina. Tots el necessitem al final del corredor. En fi, el **groc** és **vida**.

Laura Bellver

Roig

- *"Colorines, me llaman la colorines..."*. Esta és la cançó que més identifica el gran cantant valencià Rafael Conde *El Titi*.

I com nosaltres també som valencians, este any el nostre llibret faller el dediquem al color, als diferents colors de l'Arc Iris, a tots els colors que podem apreciar en un monument faller, en els vestits de valenciana, en els llums dels carrers engalanats, en els focs d'artifici, en les flors de l'Ofrena, en les cassoles d'arròs al forn, en els calders de les paelles... tots ells de plens de color groc, verd, blau, blanc, negre i, també, **roig**.

Jo vull parlar-vos d'este últim color, el **roig**. És el color que més representa al món faller per ser el símbol de l'atenció, el perill i l'acció. Vos explique: l'atenció que es malbarata en tots els detalls per insignificants que siguen; el perill que suposaria no mesurar el límit de la festa i de disfrutar tenint sempre en compte als altres; i a l'acció que inunda els nostres carrers a partir del mes de gener amb l'anar i tornar dels fallers, el ritme de la música i la lluentor dels colors dels vestits dels fallers.

Però el **roig** és sobretot el color de la passió, passió per la festa, passió per la vida, passió en l'amor. En definitiva, la passió que tenim i demostrem per tot allò que considerem nostre.

Roig és foc, la flama de la llar, la que dorm dins nostre i que va despertant dia a dia així com anem apropant-nos a la setmana fallera i que aconseguirà la màxima esplendor al finalitzar la jornada del nostre patró. **Roges** són les brases que mai s'apaguen i que avivem tots els dies per a què romanguen d'any en any, de generació en generació amb l'única finalitat de què l'esperit faller estiga sempre encés.

Roig és el nostre estendard, **roig** hi és en la nostra bandera, **roig és** també la faixa del president i el camió dels bombers que aigualeixen el foc en la nit de la crema. **Roja** és la sang que ens corre per les venes així com **roges** són les roses més apreciades. **Rojos** són els meus sentiments, d'un **roig** en ebullició, del color de l'emoció i de l'amor. Per tot açò, perquè m'identifique amb ell, considere al **roig** el meu color.

Manolo Marín

Gris

Et tinc por, color **gris**. No m'agrada que et creues al meu camí. De tu diuen que representes la incertesa, l'avorriment, el passat, la vellesa, la indeterminació, el desànim, el desconsol i la malenconia.

Malgrat que no vull vore't, sempre et tinc al meu voltant. Et veig a les cassoles, perols, forquetes, culleres... en forma d'acer inoxidable. Estàs present quan isc de casa al matí i quan torne ben esgotat de nit en forma de farola, assenyalant-me el camí.

I al treball, què? Constantment a prop de mi: claus, tapajuntes, volanderes, trepants, caragols. Tots del teu to: **gris**. T'has fet amo i senyor d'esta època, en què tot és indústria i metall.

Ets el color de l'argent, un bonic regal per algú estimat, però que al final també és el color dels diners. Per això **gris**, eres el color més estimat dels rics i ociosos, cada dia més abundants. Però nosaltres, la gent de a peu, et tenim tinya. Tinya perquè anem darrere de tu i no t'abastem mai. Mira que eres ràpid, **gris**, i canvies d'ubicació com si tingueres ales als peus!

Naixes de la mescla del blanc i del negre. Hauries de ser un color neutral i encarnar els conformistes, els que mostren una actitud passiva, a la modèstia. Però no; t'han manipulat i t'han convertit en símbol de potestat, però sols la d'uns pocs.

Què em dius de la gent que viu de les seues mans? No et tenen por: et tenen pànic, **gris**. Llauradors, pescadors, transportistes... et veuen vindre en forma de tempesta i tremolen. "Què portaran estos núvols?", es pregunten. I no volen ni intentar esbrinar la resposta: gel, neu, aigua a manta, granís, inundacions, fam, epidèmies...

Gris clar, indicant temor i **gris** obscur, signe de l'egoisme en què vius ara. T'has convertit en un mentider, color **gris**.

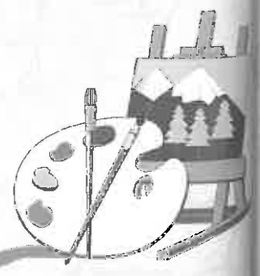

Gris

Arrugues, pèls blancs que abans eren més negres que el carbó, por a la bàscula, visites repetides al centre de salut. I encara s'atreveixen a dir que eres el color de la maduresa! No m'ho crec **gris**, eres el color del pas dels anys.

Mire al meu voltant i veig els meus amics de sempre: tots et porten damunt. Si bé no tenen cabell al cap, estàs a la mirada, ja que arriba una edat en què, **gris**, representes l'esgotament.

He escrit de tu, però no per fer-te un homenatge, perquè no et vull gens ni mica. A banda de veure a prop els meus companys, me n'adone que en falten, i molts. Te'ls has endut amb el pas del temps, en forma de malaltia, carretera, desesperança. M'has furtat el somriure, l'ànima, els colors. I ara ho tinys tot de **gris**.

L' única cosa bona que tens la trobe quan m'alce de matí i mentre em llave la cara front el mirall, hi veig reflectida la meua vida. Pense: he arribat fins ací, val que ara tinc canes i ja no sóc ros com abans, però tinc ganes de seguir endavant. Perquè també **gris** és el color de la via que sempre em conduirà.

Àngel Bellver

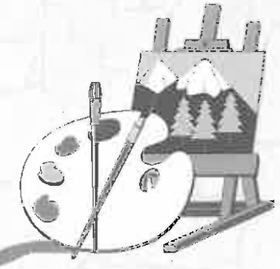

Taronja

És el color dels valencians, és el nostre color per excel·lència i no sols ho é per la fruita. Fruit que, com un mantell **taronja**, blanc i verd, adorna i realça tot la nostra terra, i en especial ho fa en esta vall. Fruit al que tant hem d'agrair-li, u agraïment sincer, perquè ha segut el motor de la nostra economia durant molt d temps i encara que ara no està la cosa com per a tirar coets, crec que hi ha solucion per a què torne a ser altra vegada el que era, solucions que no és ara el momen d'enumerar ni discutir, però que si els vallers ens ho clavem al cap, de segur que e troben més d'una.

Profunditzant un poc en allò exposat en les característiques dels colors, poden trobar significacions més precises del **taronja** respecte de les seues possibilitat psicològiques: és el color de l'entusiasme, de l'interés per les coses; anima el decaiguts, els dèbils, els tristos. En grans extensions resulta atrevit. Mesclant-lo am el blanc suggerix el color de la carn.

D'això, extraguem sense cap dubte que és el nostre color, o viceversa, qu nosaltres som com el **taronja**, és a dir, som sinònims, i si no s'ho cregueu, anem parlar de sinònims i a desglossar-ho per punts. Seguiu-me:

1.- Els valencians, i en especial els fallers, som entusiastes. Totes les idee que volem fer realitat les portem a cap amb molt entusiasme, és a dir amb frenesi exaltació, aclamació, apoteosi, emoció, passió, fervor, calor, foc... (com pode comprovar, totes estes paraules són sinònims d'entusiasme).

2.- Tenim un gran interés per tot allò que ens envolta, ens preocupem i ajuden quan ocorre alguna cosa mala a algú, ens afecta, ens inclinem i ens entreguem (co no, substantius sinònims d'interés).

3.- Per això, els valencians sempre estem animant (sinònims: encoratjan confortant, enfortint, vivificant, consolant, alçant, protegint, satisfaent, infone valor i energia moral, etc...) als decaiguts, als dèbils, als tristos.

4.- Quan ens ajuntem, resultem més que atrevits i ens donem a conéix allà on anem. Per exemple, només arribem a un lloc, tirem traques i coets (so audaços, som agosarats, som resolts, valents, emprenedors).

5.- Este últim punt és el més important per a mi, el sinònim seria que quan els valencians ens ajuntem, ens mesclem en gent que no és d'ací, ens agrada sentir-la com si fóra carn nostra, com si fóra un més de nosaltres, perquè la millor virtut que tenim els del nostre poble és l'hospitalitat, vinga d'on vinga el foraster.

Taronja

Sí senyores i senyors, vegeu com el color **taronja** i els valencians anem pel mateix camí, som ànimes bessones.

Entre els valencians hi ha un grup de gent que encara podem dir que el **taronja** i ells són més que ànimes bessones, jo diria que són una mateixa cosa. Parle del món faller:

1.- Qui més que nosaltres exaltem la dona, aclamem la Fallera Major, fem apoteosi, posem emoció, passió, fervor, calor i foc el dia de la crema.

2.- Tenim un gran interés per tot allò que ens rodeja, no hi ha més que vore les crítiques dels monuments fallers.

3.- Animem la gent decaiguda i als dèbils en les nostres festes i als tristos en els nostres passacarrers i ofrenes.

4.- Quan anem a l'ofrena de la Mare de Déu o a la missa de Sant Josep, som els més atrevits: a ballar i a festejar la devoció i la serietat.

5.- I qui més que nosaltres obri les portes de la nostra casa per a què entre tot aquell que vulga fer-ho i vinga en so de pau, ganes de passar-ho bé i alegria, açò ho fem perquè ens agrada mesclar-nos amb altre tipus de gent.

Doncs, encara puntualitzant més en el món faller, per a mi la millor falla que representa este color i este sentiment no és altra que la nostra, la Falla la Via de Tavernes de la Valldigna, modèstia apart, sols heu de vindre qualsevol dia de falles i voreu seguts a taula gent de la nostra falla, de les altres del poble, de falles dels voltants, de gent que no és fallera, de fora del poble i de fora de la província, sempre en harmonia i amb ganes de divertir-se, però controlant, que és allò que tots hem de fer.

Ximo Pons i Grau

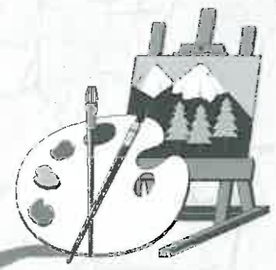

Morat

Qui sóc?

Si us fixeu bé, la meua presència és essencial però discreta.

Els artistes m'utilitzen com a retoc, ombra i pinzellada en les seues obres. A la terra engrandisc el fons de la mar i el cel, quan al fondre's la pluja amb el Sol aparec com un més a l'Arc de Sant Martí. És un moment important en la nostra terra valenciana, la qual esclata joiosa pel bon temps que us acompanyarà.

On sóc?

Doncs a tot acte faller perquè visc impregnant la faixa dels valencians, fent-me partícip de tots els esdeveniments de gala. Tanmateix, les falleres m'escullen nombroses vegades com a color base dels seus vestits de valenciana, passejant-me per tot arreu amb el cap altiu. A més a més, de vegades em llueixen als seus rams formant una barreja amb flors blanques, roges i grogues.

I com no, quin orgull, satisfacció, alegria i emoció acolorir el tren de la Falla la Via, símbol que representa la unió i germanor d'esta família.

Us heu adonat?

Sóc el toc d'elegància de qualsevol element i fet. Sóc... el **morat**.

Isa i Vero

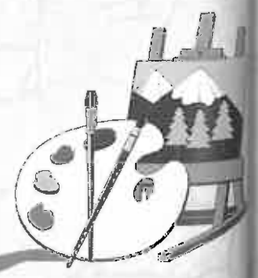

El Pincel

Els pinzells són uns aparells que servixen per a moltes coses, però una de les més importants està relacionada amb el món de la pintura. En este camp són imprescindibles, perquè sense estos éssers llargueruts i prims, no es podrien dur a bon terme moltes de les importants feines que hui en dia es poden realitzar amb ells.

La seua aparença canvia a sovint, segons la utilitat que anem a donar-li; però, en termes més generals, si li demanem a una persona que descriga com és un pinzell, de segur que diu que és un pal llarg, flac, fet de fusta i amb uns pocs pels en un dels seus extrems.

Vull fer un breu llistat de les tasques més habituals per a les que pot ser utilitzat l'amic pinzell:

- *Per a maquillar el rostre d'una persona.*
- *Per a dibuixar.*
- *Per a pintar les nostres cases.*

Com podem comprovar, la principal feina d'un bon pinzell està íntimament relacionada amb la pintura. Podíem dir que pinzell i pintura són com carn i ungla. La pintura sense el pinzell no seria res i este sense l'altra menys.

I dins del món de les falles, jo hem pregunte, que seria una falla sense els pinzells? No seria res o, al menys, no com les entenem. Com ja hem dit, la pintura va lligada al pinzell. Per això, si no en tinguérem, no hi hauria pintura ben acabada i ben realitzada, ja que els artistes fallers i els pintors dels monuments haurien de donar color a la seua feina amb altres utensilis, però no mai no podrien ser tan perfectes i tan adequats com estos palets peludets que bé coneixem. Difícil ho tindrien si els en faltara.

Mª José Pérez

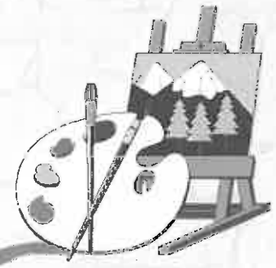

De mi diuen que sóc l'absència de la vida, l'obscuritat de la nit, les tenebres o la maldat, i que, a més, transmet dol, buit i dolor. Però també m'identifiquen amb l'elegància i la serietat. Compreneu la meua tensió?

Bé, us demostraré que sóc més fort que tot el que em puguen dir, em refaré de tots eixos comentaris que res no busquen sinó fer mal, alçaré el cap ben alt, trauré pit i cridaré ben fort que en mi no és tot roín. M'ho creuré jo primer i després ho faré creure a tothom: ***sempre hi ha un raig de llum a la fi del túnel per dèbil que siga, tan sols has de buscar-lo.***

Així doncs, a tots els qui no creuen en mi m'adresse i els dedique les següents reflexions:

- **Que diuen que represente l'obscuritat de la nit,** doncs jo us recorde quant que em busqueu i em desitgeu després d'un llarg i dur dia, per tal que us conduïsca al món del descans i us permeta donar camp lliure a la vostra imaginació al meravellós i fantàstic món dels somnis. Però no sols per descansar clameu la negra nit, sinó també per gaudir de la festa. A vosaltres la negra nit se us fa curta la setmana fallera, teniu i cremeu més energia que aporta el Sol, eixe astre que encén la llum i borra la foscor amb la seua presència.

- **Que m'acusen de simbolitzar el buit, jo els dic que no** per què tan sols amb un calder o caldereta, del meu color per cert, acudeix la gent com a mosques, que paradògicament, de quin color són? Aleshores, què és això que jo represente el buit? Serà si no t'ho saps muntar bé, com s'ho fan al nostre casal faller!

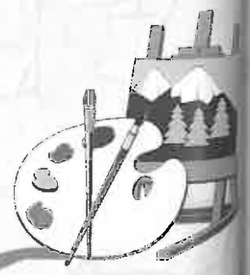

- **Que tinc un caràcter seriós, jo respondré que a la vegada que elegant.** Per què no em negareu que no recorreu a mi en més d'una ocasió quan teniu un xicotet o gran compromís. Fins i tot en falles s'enrecordeu de mi, sinó negueu no conéixer o tenir, encara que velleta amb algun que altre foradet, una brusa del meu coloret.

- **Que sóc l'absència de la vida, jo opine que no.** Un micròfon, uns altaveus, un aparell de música... tots del meu color. I en sonar, ja em diràs tu a mi si no ho inunda tot i les ganes de viure sobretot. Si no ho creus així, en vindre ho podràs sentir. T'espere a la Falla la Via.

- **Que transmet dol i simbolitze la mort, diré que no sempre.** Per què a les falles de València, a l'igual que a l'Antic Egipte, també hi represente la resurrecció. Doncs, el negre fum que s'engul els nostres monuments dóna pas a un nou sentiment, a unes noves il·lusions: ***les falles de l'any vinent.***

Feli Mafé

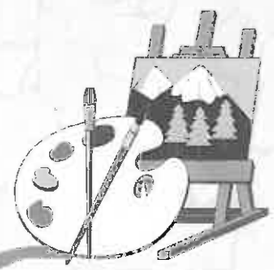

La nostra primera intenció era pintar una aquarel·la en colors, aconseguir una cançó policroma i penjar-la en el cel per a què el vent la xiulara.

Però vostés saben molt bé com funciona açò. No va ser la voluntat el que ens va fallar, va ser el maleït pressupost.

Primer ens tragueren de la paleta tots els tipus de verd de les enfiladisses i la posta de Sol quan arriba l'estiu. Seguia pareixent-los massa i suprimiren el carmí de les flors, la mirada turquesa, el reflex violeta... A la fi, no va quedar cap color, ni tan sols per acolorir a la primavera.

Aquella intenció no va ser més que un vell record i este llibret ens va quedar en blanc i negre. Calç i carbó amb el cor, però en blanc i negre.

Què sort tenim de poder clucar els ulls i somniar en colors encara! Això no mai no podrà impedir-ho la falsa moneda.

I, malgrat ser en blanc i negre, sempre ens quedarà la víctima i el jutge, la nit i el gesmil, el banús i el marfil, el conte de l'iaio, les teues mans en els meus cabells, la boca del llop, les fotos del quaranta, la pel·lícula muda, la tarda de ruixat, la lluna plena.

Abans de parir-los el cervell, eren plens de roig sang, groc canari, verd herba, blau cel, gris argent, marró xocolate, morat albergina, taronja mandarina, rosa pastís.

Aleshores, podem afirmar que en blanc i negre només és la tinta i el paper on queden impresos els nostres somnis.

Nosaltres també donem color

Comissió Infantil

PRESIDENT:	Pedro Sancho i Fuster
VICE-PRESIDENT:	Carles Puig i Corella
SECRETÀRIA:	Mabel Santabárbara i Estruch
TRESORER:	Alex Peris i Simó
COMPTADOR:	Josep Blasco i Escrihuela
DELEGATS ESPORTS:	Ximo Pons i Arroyo Jorge Pons i Arroyo
DELEGADES ACTIVITATS DIVERSES:	Margarita Castelló i Bononad Andrea Grau i Magraner
DELEGATS:	Roger Verdú i Magraner Marcos Solanes i Armengol Virgilio Agustí i Vidal Agustí Tormos i Bono

Salutació del President de la Comissió Infantil

Ja ha començat una altra vegada l'aventura d'un nou any faller i des d'este llibret, que és el pregoner de la nostra festa, faig públic el meu desig de què a l'arribar la setmana fallera participem tots de l'alegria de cadascun dels actes que s'han preparat, tots ells manifestació de convivència i harmonia de la millor de les tradicions: les falles.

Confie que tot siga del gust dels fallerets i falleretes que represente i, sobretot, que siguem capaços de contagiar als altres xiquets del poble de Tavernes de la nostra il·lusió en cada moment, des de la demanada del mes d'octubre fins la crema del 19 de març, sense passar de llarg la presentació de les Falleres Majors i encara menys els *play-back*.

Des d'este lloc de privilegi i honor que ocupe enguany com a President de la Comissió Infantil de la Falla la Via, vull agrair a tots els membres d'esta gran família el que em designaren per a este càrrec, així com l'ajuda que d'ells he rebut. A canvi, vos promet complir amb totes les obligacions com un faller més.

A tots, amics i fallers, vos dic que espere que passem unes bones falles i a viure-les! que són les millors festes del món.

I ja sabeu, en el casal de la Falla la Via ens trobarem.

El President de la Comissió Infantil

Pedro Sancho i Fuster

Fallerets

AGUSTI VIDAL, VIRGILIO
ALBERO BLASCO, BRUNO
ALBEROLA SOLER, PASCUAL
ALFARO ESCRIHUELA, ADRIAN
ALFONSO VIDAL, VICENT
ALMIÑANA SANCHIS, ALEX
ALMIÑANA SANCHIS, JULIO
ALONSO RUIZ, ALEJANDRO
ALTUR BONONAD, RUBEN
ALTUR COMPANY, JUAN ALFREDO
ALTUR MUÑOZ, SERGI
ALTUR MUÑOZ, XAVIER
BLASCO ESCRIHUELA, JOSEP
BLASCO HERRERA, IVAN
BONO PLANCHA, VICENTE
BONO SIFRES, ANTONIO
BURGUERA MARTINEZ, JUAN VICENTE
CAMARENA CREMADES, JOSEP
CARBO BIXQUERT, JAVIER
CASTELLO ESCRIVA, ADRIA
CASTELLO BONONAD, TOMAS
CHAFER SANCHIS, ENRIQUE
CLIMENT GASCON, SANTI
CLIMENT GONZALEZ, CARLES
CLIMENT GONZALEZ, JUAN
CORTES CREMADES, MARCIAL
DEL TORO CISCAR, ALVARO
DEL TORO CISCAR, FERNANDO
FERNANDEZ GRAU, ADRIA
FERNANDEZ GRAU, DAVID
FERRANDO ALBEROLA, ROBERTO
FERRANDO ALTUR. SERGI
FLORES GRAU, JOSEP
FLORES GRAU, MIQUEL
GAEL DELPUECH
GASCON VERDU, ALEXANDRE
GASCON VERDU, JORDI
GOMEZ FERNANDEZ, MANUEL
GONZALEZ CHAFER, JOAN
GRAU FERRANDO, DAVID
GRAU FERRANDO, JORDI
GRAU FUSTER, HECTOR
GRAU PALOMARES, JOSEP
GRAU PALOMARES, GUILLEM

Fallerets

LANDETE HERNANDEZ, ANDREU
LANDETE HERNANDEZ, DARIO
LLINARES MARTIN, HUGO
MANCLUS LOSA, KEVIN
MARTINEZ FAHERTY, PATRICK
MONTOYA ALBEROLA, HUGO
MONTOYA ALBEROLA, LUIS
MORANT MAFE, IDEAL JUAN
MUÑOZ LOZANO, OSCAR
MUÑOZ MATEU, RUBEN
NOGUERA TALENS, VICENT
PALOMARES GASCON, JORDI
PEIRO TALENS, DAVID
PERIS SIMO, ALEJANDRO
PUNCHA BENAVENTE, ISMAEL
PONS ARROYO, JORGE
PONS ARROYO, XIMO
PONS HERNANDEZ, LLUIS
PUIG CORELLA, CARLOS
RAMON RIPOLL, JOAN
RIBELLES TALENS, JOSEP
ROMERO CHAFER, VICTOR
SALES CEPILLO, JUAN VICENTE
SALES MARTINEZ, BATISTE
SALES VILLALBA, JUANJO
SANCHEZ RUIZ, MANUEL
SANCHO FUSTER, PERE
SELFA MAZARROTA, JOSE MIGUEL
SELFA RUIZ, CARLOS
SOLANES ARMENGOL, MARCOS
SOLANES PEREZ, JOAN
SOLANES PEREZ, JOSEP
SUELVES LLEDO, JAUME
TALENS SANSALONI, CARLOS
TARRASO GASCON, CARLES
TORMO SOLERA, SERGI
TORMOS BONO, AGUSTI
TORRES ESCRIHUELA, ALEX
TORRES ESCRIHUELA, IVAN
VERCHER GONZALEZ, VALENTIN
VERDU MAGRANER, ROGER
VIDAL PONS, OSCAR

Fallera Major Infantil de la Falla La Via Any 2005

Maria Pérez Palomares

La nit taciturna ens amaga secrets
que els estels potser saben.
Estimada: preguntem als estels
els secrets que la nit taciturna calla?

Ha plogut una mica a la tarda
i els estels es desperten contents.

Estel, bon estel: voldràs dir-nos
què ens amaga la nit taciturna?
"Els secrets de l'amor els diuen, només,
el vent i la lluna",
respon faceciós, l'estel més petit.
I capbusca, juganer, dins el líquid del cel.

L'últim estel, en fugir, ens ha donat el bon dia.

Joan Llacuna
(1905 – 1974)

Cort d'Honor de la Fallera Major Infantil

AGUSTI VIDAL, CARMEN

AGUSTI VIDAL, SILVIA

ALBERO BLASCO, AMANDA

ALBEROLA ESCRIHUELA, ROSABEL

ALFONSO VIDAL, YAIZA

ALONSO ESCRIHUELA, NOEMI

ALONSO RUIZ, NATALIA

ANDRADA ALBEROLA, CLAUDIA

ARMENGOL MARTI, MONTSE

BURGUERA MARTÍNEZ, Mª FLORA

CARBO BIXQUERT, PAULA

CASTELLO BONONAD, MARGARITA

CHOLVI MIFSUD, BELÉN

CHORRO LECUBE, CLAUDIA

CHOVER LLACER, HELENA

CHOVER LLACER, VICTORIA

CLIMENT GASCÓN, SILVIA

CLIMENT PAULA, BELINDA

GOMPANY GARCÍA, AINHOA

CREMADES GINER, MELANI

DE SOTO NAVALON, NATIVIDAD

ESCANDELL LLUESMA, MAR

ESPI ESCRIHUELA, MARÍA

ESPI VERCHER, ANA

ESTORNELL SALA, JULIA

FERNANDEZ SÁNCHEZ, KIARA

FERRANDO ALBEROLA, MARÍA

FERRERO PASTOR, ALEJANDRA

GIMÉNO SÁNCHEZ, ARANTXA

GINER ENGUIX. AIDA

GINER PASTOR, ALBA

GINER PASTOR, ANDREA

GÓMEZ GONZÁLEZ, LAURA

GÓMEZ GONZÁLEZ, MARIOLA

GONZÁLEZ ALVAREZ, BEATRIZ

GONZÁLEZ CHAFER, TERESA

GRAU FUSTER, MARÍA

GRAU MAGRANER, ANDREA

GRAU MAGRANER, MONTSE

GRAU PORTA. DENIS

LAHOSA ENGUIX, CRISTINA

LÁZARO MORALES, CRISTINA

LLACER ALMIDANA, MARÍA

LUNARES ASUNCIÓN, MARÍA

LUNARES ASUNCIÓN. ANGELA

MAGRANER CUBILLO, PAULA

Cort d'Honor de la Fallera Major Infantil

MAGRANER CUBILLO, REBECA

MARTÍNEZ GRAU, CARME

MARTÍNEZ GRAU, NURIA

MARTÍNEZ PONS, IRIS

MEJIAS GONZÁLEZ, ZAIRA

MELIS ESCRIVA, ANDREA

MELÓ CLAR, ANDREA

MERENCIANO PERIS, ANGELA

MORALES FELIS, ESTHER

MORANT MAFE, SONIA

MUÑOZ ESCRIHUELA, JULIA

PALOMARES GASCÓN, NEUS

PALOMARES HERNÁNDEZ, MARINA

PALOMARES JAIME, NATALIA

PALOMARES VIDAL, MARÍA

PALOMARES VILLALBA, MARGARITA

PASTOR JIMÉNEZ, DANAE

PEIROTALENS, IRENE

PERIS FERRANDO, EMMA

PERIS FERRANDO, ESTRELLA

PERIS GRAU, ARANXA

PONS HERNÁNDEZ, CELIA

PUJADA ALAMAR, MAR

RAMOS GASCÓN, CARLA

RIBELLES TALENS, AURORA

SALA HERNÁNDEZ, ESTHER

SÁNCHEZ PERIS, INÉS

SANFRANCISCO IBAÑEZ, MELODI

SANSALONI PASTOR, SARA

SANTABÁRBARA ESTRUCH, MABEL

SELFA RUIZ, IRENE

SERRA MANCLUS, AURORA DE LES NEUS

TARRASO PELEGRI, NEUS

TEROL TOMAS, NEREA

TORRES SA1A, ALBA

VIDAL MARTÍNEZ, ANA

VILLAPLANA BRANDO, TANIA

LEMA DEL MONUMENT INFANTIL:

L'univers de Maria

"Preferisc l'ingenu cant d'un xiquet
a la més bella música del món.

Eixe cant, com l'alba, conté tota esperança."

CHARLES DE FOUCAULD

Explicació Falla Infantil

LEMA: L'UNIVERS DE MARIA

Conta un conte i diu que era
una xiqueta i, a més a més, fallera.
Viu la protagonista en un món de fantasia
que l'ompli d'alegria dia a dia.

Va nàixer, com la primavera,
un 21 de març de fa 11 anys.
És alegre, generosa, riallera
ho porta escrit en la cara i en les mans.

Del casal va fer sa casa,
dels fallers la seua família.
Vaig a dir el seu nom ara:
tots l'estimem, és Maria.

Maria és d'un univers la Regina
on conviu Imaginació amb Fantasia.
Són veïns també Il·lusió i Alegria.
Este món té un nom: Falla la Via.

Per tot això, per tu Maria,
es plantarà este monument
per a cridar ben fort al vent:
et desitgem unes falles de categoria.

Explicació Falla Infantil

Desperta Maria un matí
però els somnis de la nit
encara li rodegen el llit
des d'els peus fins el coixí.

Un castell de colors coronat
per un gran Pare Nadal
que reparteix joguets a grapats
a qui, en somnis, els puga atrapar.

Els peluixos estan en dansa:
una moneta, un osset i una girafa.
El conillet molt veloç
quasi atropella el pallasso del baló.

Estreles que riuen,
gaiatos de caramel,
sorpreses que viuen
en els núvols del cel.

La màquina del tren va forta
vol repartir la càrrega que porta
entre les xiquetes i xiquets de La Via
perquè, li han dit, són tot amics de Maria.

Amb una vida acabadeta d'estrenar
i un camí encara per caminar.
Així és la vida de tots estos xiquets
que, a poder somniar, tenen dret.

Explicació Falla Infantil

Volen muntar a cavall,
amb l'espasa de fusta lluitar
i prompte acabar amb el mal.
No més guerres, tan sols jugar.

Si tots els soldats foren de plom
i els que donen ordes de ferro vell
menys patirien al tercer món
i la gent de bon cor per ells.

El xiquet mira i repara
no entén perquè fer la guerra.
Millor seria no parar de jugar
i gastar eixe temps en somniar.

Tot molt dolç, igual que Maria.
Caramels, pastissos i fruites del confit
llepolies que no en falten en la vida
molt saboroses, per a xuclar-nos els dits.

Botant i jugant es passa el dia
la xiqueta d'ahir i de hui.
Té l'edat perfecta per a gaudir
i obligats estem de fer-la feliç.

El mestre en l'escola s'esforça
per fer del xiquet un home de bé.
Dels pares, quan siguen fora,
caldrà que deprenguen també.

Explicació Falla Infantil

Un malson ha tingut la xiqueta
i en el somni un fantasma ha aparegut
per recordar-li que no és eterna
la divina joventut.

Xiquets, no penseu en el demà
només viviu el moment.
El futur està per vindre
s'ha de gaudir del present.

Que, sense dubte, patir no cal
prompte voreu el monument
que estarà en el seu moment
a la porta del casal.

Montse Vila

Programa d'Actes

DIMARTS 15: Plantada de la falla

A les 22 h.: Sopar al casal

A les 23:30 h.: Entrega de distintius atorgats per la Junta Central Fallera

DIMECRES 16:

A les 9 h.: Despertada de perols i cassoles

A les 10 h.: Inauguració del parc infantil

A les 14 h.: Dinar al casal

A les 22 h.: Sopar al casal

A les 24 h.: Revetla amb l'orquestra *Strenos*

DIJOUS 17:

A les 8 h.: Despertada

A les 10 h.: Esmorzar al casal

A les 11 h.: Jocs infantils

A les 14 h.: Mascletada i dinar al casal paella

A les 19 h.: Entrega de premis de les falles i passacarrer

A les 22 h.: Sopar al casal

A les 24 h.: Revetla amb l'orquestra *Strenos*

Programa d'Actes

DIVENDRES 18:

A les 8 h.: Despertada

A les 10 h.: Esmorzar al casal

A les 11 h.: Jocs infantils

A les 14 h.: Mascletada

A les 14 h.: Dinar al casal arròs al forn

A les 17 h.: Ofrena de flors a la Verge dels Desemparats i passacarrer

A les 22 h.: Sopar de germanor al casal

A les 24 h.: Gran revetla amb l'orquestra *Strenos*

DISSABTE 19:

A les 8 h.: Despertada de gala

A les 10 h.: Esmorzar al casal

A les 13 h.: Missa en honor a Sant Josep

A les 14 h.: Gran mascletada a la Plaça Major

A les 15 h.: Dinar de germanor

A les 19 h.: Passacarrer

A les 21 h.: Castell i crema de la falla infantil

A les 22 h.: Sopar al casal

A les ¿? h: Castell i crema de la falla

** La comissió de la falla informarà dels possibles canvis en l'horari dels actes*

La Falla La Via
agraïx la col·laboració
de les següentes empreses

Índex Guia Comercial

VDA. DE ISMAEL PLANCHA, S.L.
TOT LLUM LÀMPARES DE DISSENY
TABERVALL, S. A.
CAIJO
REMADE C. B.
PPRODUC. ARTISTICAS ORANJE, S. L.
TELEFONIA VALLDIGNA
ADMINISTRACIÓ LOTERIES
GRAU ASESORES, S. L.
EL CAFÉ DE LA PLAÇA
CHIMO GRAU
BRICOTABER
PA I DOLÇOS RAFOL
RESTAURANTE VICTOR, S. L.
FEDERICO GINER, S. A.
TARIN GIL, S. L.
PODOCLÍNIC
CENTRO GESTOR
JOYERIA GERTRUD
TALLERES AUTA, S. L. (FORD)
CAISA
FERTITAVER
CASA JORDI
FRES-TABER
DISVALL
TANATORI JUANI
AUTOVALL 2000 SPORT, S.L. (PEUGEOT)
PLATINO MOTOR, S. L. (CITROEN)
AUTO-ESCOLA LA VALL
NOVA OPTICA
TALADA
OPTICA PELLICER
CENTRE AUDIOOPTIC
INSTALACIONS ELÈCTRIQUES SALA
LARA CALÇATS
J. SIMÓ SALA
ALUMINIOS BIXQUERT
ODONTOLOGO INMA SANANTONIO
DENTAL BETA
CARNISSERIA AMPARO CHOVER
SIMEON SANSALONI - ASSEGURANCES
SILVIA - GABINETE DE ESTÉTICA
SALÓ LA FONT
PA ENRIQUE PEIRÓ
GALERIA CHABIX
PADUR
TEJIDOS VICENTE PÉREZ
TOYOTA TAVERNES
DEC-HOGAR
FELIS
JOYERIA GIRBES
TALLERES GALERA, S. L. (RENAULT)
LA CEPA ANDALUZA
TALLERES MERINO, S. C. V. L.
PLANTES I FLORS MARIBEL
FORN FONS MELÓ
BRISA-MAR TAVERNES, S. L.
INMOBILIARIA MARTÍ
PIROTÈCNIA A. CABALLER, S. A.
COMUNICA'T VALLDIGNA, S. L.
SUINVAL
ESTACIÓN SERVICIO LA VALL
MGM ASISTENCIA
ALFREDO FENOLLAR, S.A.
CONS-MED, S. L.
L'ESTANC SIMAT
FOTOGRAFIA - VIDEO RAMÓN
RESTAURANTE CLUB DE TENIS
J. V. CANET ASSESSORS, S. L.
MOLLARO
CAFETERIA DOLÇ I SALAT
CA SAORET
COLESA
INDUSTRIES SAVI
TINTORERIA BASTIDA
DACLAR BANYS
L'HERBORISTERIA DE LA CARRETERA
ASFALTOS CHOVA
AMADEO APARISI
INMOBILIARIA EURO